

17/6/94

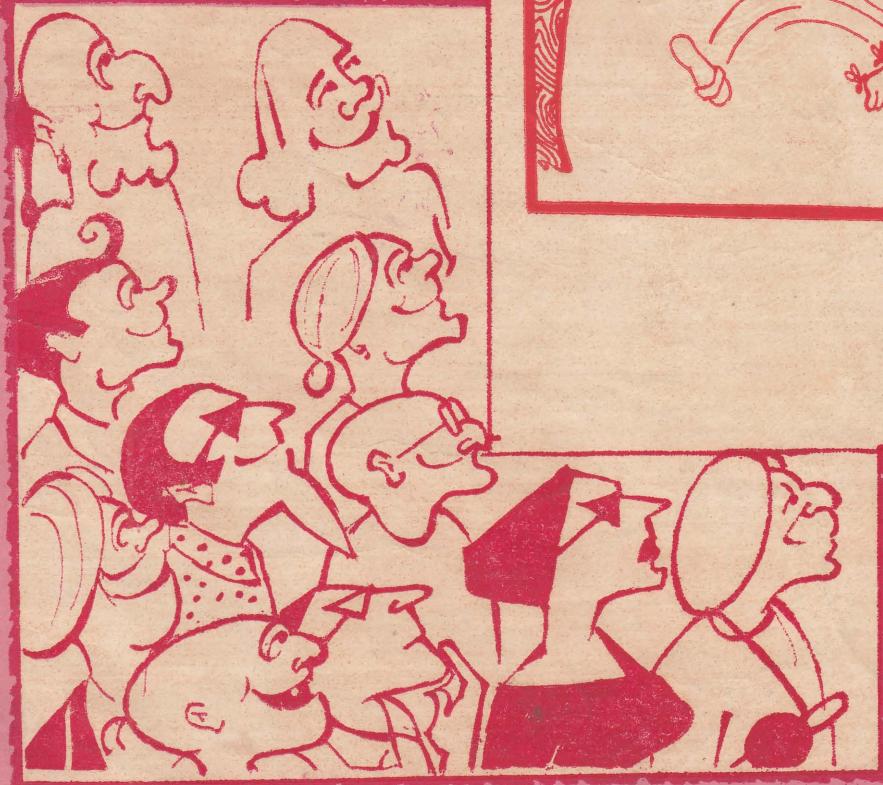
சீர்த்துறன்

மன மணி விளக்கு

மனிதனை மனிதன் தூசிப்ப
தற்கு ஏராளமான மதங்கள்
உண்டு.

மனிதனை மனிதன் நேசிப்ப
தற்கு மதங்கள் இல்லை.

Double

விலை: ரூபா
15/-
சித்திரை, வெளக்கு, ஆணி
1994

போதூர் துவ
மாண்பாட்சி மன்ற
16-6-1994

சிரீத்தரன்

செய்னாஷன் நெஸ்ரும்
சிரிம்பை ஜௌயங்

நாள்: 33

சித்திரை - வைகாசி 1994

ஈவை: 03

ஒருவர் :- யார் முதன் முதன் வடையைக் கண்டுபிடித்தவன் சொல்லு பார்ப்பம்.

மற்றவர் :- ! ! ! !

ஒருவர் :- உழுந்தை நடுவில் கிள்ளி மிச்சம் பிடிக்கத் தெரிந்த கஞ்சப்பயல்.

ஆவி :- உயிரோடு இருக்கும் போது பட்டினி, இந்த பிறகு எட்டுக்குப் படையல் என்ன? படையலைத் தலையிலை தான் கொட்டவேணும்.

ஒருவர் :- என்ன பருத்துறை வடை தின்னா மல் கிடக்கு.

பாட்டா :- என்னுடைய மகள் காணியெழுதிக் குடாத கோபத்திலை பல்லில்லாத எனக்கு அனுப்பியிருக்கிறான்.

ஒருவர் :- என்ன சட்டம்பியார் இந்த வயதிலை பல்லெல்லாம் கொட்டுப்பட்டுப் போச்சு.

சட்டம்பியார் :- அது இந்தக்கால மாணவருடைய பெயர் உச்சரிச்சதிலை கொட்டுப்பட்டுப் போச்சு.

ஒருவர் :- என்ன அண்ணை யோசிக்கிறியள்?

மற்றவர் :- இந்தப் புழுக்ககாலம் மின்சார விசிறியும் இல்லை தீவுப்பகுதியாலை ஒலை விசிறியும் வாறுதில்லை.

விசாலாட்சி :- இஞ்சாருங்கோ.....ஆரும் கனடா வுக்குப் போறவை இருக்கின்மே...! புதுவருடப் பலகாரம் தம்பிக்கு குடுத்துவிட.

ஒருவர் :- தமிழ்க் கவிதையெல்லாம் தென்றல் வீசுது; இஞ்சை புழுக்கம் தாங்கேலாது.

ஒருத்தி :- சாத்திரியார்...இவன் பொடியனின் புது வருடப் பலன் பார்த்துச் சொல்லுங்கோ.

சோதிடர் :- அஸ்வினி நட்சத்திரக்காரன், குதிரை ஒடுவான் கவனம்.

ஒருவர் :- உங்கள் திருமணத்தைப்பார்க்க தெய்வீகத்திருமணம் போல இருக்கு.

மற்றவர் :- ஓம் நாங்கள் கோயிலில் காதவித்து திருமணம் செய்தது.

ஒருவர் :- தென்னிலங்கை மக்கள் குடுத்துவைச்சதுகள்.

மற்றவர் :- ஏன்?

ஒருவர் :- வீதியெல்லாம் வாக்குச்சீட்டாம். அடுப்பு மூட்டுறது சுகம்.

ஒருவர் :- வாழைப்பழக் குலை புகைப் போடு கிடங்கு கிண்ட வேணுமெண்டு யோசிச்சன்

அது புக்காரா வந்து கிண்டிப் போட்டுது.

நேயம்

ஆசிரியர்,
“சிரித்திரன்”
யாழ்ப்பாணம்.
05.05.1994.

அதிமுக்குரிய ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,

இன்று எமது மன்னில் நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து வரும் நமது மக்களின் மனமும் வாழ்வும் அன்றாடம் பல்வேறு, எண்ணங்காலும் உனர்வகாலாலும் சூழப்பட்டு சுற்று ‘இறுக்கமெடைந்துள்ளதால் அவர்களைச் செயற்பாடுகளில் உடல் ரீதியாகவும், உள்ளதியாகவும் (மறைமுகமாகவாயினாலும்) ஒருவித ‘தளர்வநிலை’ ஏற்பட்டுள்ளதையும், ஏற்பட்டு வருகின்றமையையும் எவருமே மறுக்கவோ அன்றி மறைக்கவோ முடியாது.

போராட்ட சூழ்நிலையில் இது தவிர்க்க முடியாத சர்வசாதாரண - நிலையாயினும், இத்தகைய நிலை தொடர்வதால் எதிர்காலத்தில் எமது சமுத்தில் பல எதிர் விளைவுகளும் வேண்டத்தகாதன வும் ஏற்படவும் வாய்ப்புண்டு. இதனைத் தடுத்து, எமது மக்கள் புத்துணர்வு பெறவும் உடல் ஆரோக்ஷியெட்துடனும் உற்சாகத்துடனும் வாழவும் நிசஷ்டாலத்திலேயே நாம் வேண்டிய ஆக்கழுர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டாக வேண்டுமென்பதில் ஐயமில்லை.

இவ்வகையில் நோக்கும்போது, சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை சகலருமே விரும்புகின்ற சுற்றுலா (வும்) மேற்கூறப்பட்ட மனத்தளர்வுக்கு அருமருந்தாகும் என்பதே எனது தாழ்மையான எண்ணாகும்.

இன்று நாம் எதிர்நோக்கிக் கொண்டுள்ள இச்சூழ்நிலையிலும், எம்மிடமிருக்கின்ற குறைந்தளவு வளர்க்குந்தனாயினும் உரிய முறையில் திட்டமிடப்பட்டு ஒழுங்கமைக்கப்படும் சுற்றுலாவானத் தன்னுட்கு விருந்தாகவும் கருத்துக்கு ‘மருந்தாகவும்’ அமைத்துடன் எமது மன்னின் பலவேறுபட்ட பரிமாணங்களையும் எவருக்கும் இலகுவில் உணர்த்தும் என்பதும் வெளிப்பட்டது.

குறிப்பாக, நானைய நம் தேசத்தைக் கட்டி வளர்த்து தலைவர்களாகப் போகின்ற இன்றைய இலம் பரம்பரையினரான மாணவர்கள், தாம் பெறுகின்ற கல்வியறிவை அநுபவமாக்கவும், பல்வேறு விடையங்களையும் பரந்த கண்ணோட்டத் துடன் சிந்திக்கும் திறனைப் பெறவும், ஏட்டறிவுடன் பட்டறிவையும் பயன்படுத்தி தீர்க்கத்தரிசனப் பரிசீலனையுடன் தம் வாழ்வை வளமாக்கவும், அதன் மூலம் தமிழ்மைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்துக்கும் தம் தேசத்துக்கும் பெரிதும் பயன்படவும் (கல்விச் சுற்றுலாக்கள் உதவுமெனலாம்).

இன்று, உலகின் பலவேறு தேசங்களும் பல்வேறு பட்ட துறைகளிலும் துரிதமாக முஸ்லைனிக் செல்கையில் எமது மக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலை

யில் வாழ்ந்துவரினும், நாம் எதிர்காலத்திலாயினும் சுதந்திரத்துடனும் சரிட்சத்துடனும் வாழ்வதற்குப் போராடிக்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில், எமது மன்னின் மூலவளங்களையும், அதன் செழிப்பையும், எமது மக்களின் தொண்மைச் சிறப்பையும், கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, நாகரிகம் ஆகியவை பற்றியும் பொருளாதார தன்னிறைவுக்கு வும் வளங்கள் தொடர்பாகவும், மற்றும் புறச்சூழல் தொடர்பாகவும் இவற்றின் முன்னென்று தற்போதைய நிலைமைகள் பற்றியும் நோடியாகப் பல்வேறிடங்களுக்கும் சென்று ஆதாரங்களுடன் அவதானித்து அறிவைப் பெறுமிடத்து தேசப்பற்றும், நம் பிக்கையணர்வும் ஏற்படுமென்பதும், எமது போராட்டத்தின் அவசியமும் தாற்பரியமும் தெளிவாகும் என்பதும் நிதர்சனமான பேருண்மையாகும்.

எனவே, உரியவர்கள் இதனைச் கருத்திற்கொண்டு, உயிரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, ‘சுற்றுலா’ மையங்களை இனம் கண்டு இதனை ஊக்குவிப்பார்களா.....?

நன்றி.

தங்கள்
உண்மையுள்ள,
ந. தேவீகா

யாழ். வைத்திஸ்வரா
வித்தியாலயம்,
28.04.94.

ஆசிரியர்,
“சிரித்திரன்”
யாழ்ப்பாணம்.

அள்புள்ள ஆசிரியருக்கு

சிரித்திரன் மாசி பங்குனி 1994 இதழில் வெளியான பண்ணிசை இரத்தினம் நவரத்தினத்தின் பேட்டி மூலம் நவரத்தினங்களை வழங்கியுள்ளீர்கள். பண்ணிசை என்றால் தேவாரம் என்று இதுவரை நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். இப்பேட்டி மூலம் பண்ணிசை தமிழனின் பழம் பெரும் இசை என்ற உண்மை விளக்கத்தைப் பெற்றேன். பெரிய விளக்கத்தை எளிய முறையில் அழகாக வழங்கிய முத்தமிழ்ச் சிரித்திரனுக்கு எனவாழ்த்துக்கள்.

இங்னும்,
ம. ஸ்ரீபிரசன்னா.

சிரித்திரன் ஆசிரியரிற்கு:

பல இன்னல்களையும், சவால்களையும் எதிர்நோக்கும் எம்மினம் வேதனைக் கடவில் தத்தளிக்கும் வேளையில் ... சிரித்திராத அவர்களை சிரித்திட வைத்திடும் சிறந்த சாதனம் சிரித்திரன்! சிரித்திரன் சேவை எங்களின் ஆசை!

க. கலை,
கருவையுர்.

நயந்தலை

சிரித்திரன்

அங்கத் ஆசான்

சிரிப்பு எனும் கொடை மனிதனுக்கு ஆண்டவனால் அருளப்பட்ட வரம். மற்றைய சிவராசிகளுக்கு சந்தோசம் உண்டு: ஆனால் சிரிப்பு இல்லை என் அறிவியலாளர் கூறுகின்றனர். இந்த இயல்பை மனிதனுக்கு ஆண்டவன் கொடுத்தும் சர்வகலாசாலையில் இதற்கு ஆசனம் வழங்கப்படவில்லை. எனினும் நகைச்சவையின் மகாத்மி யத்தை உணர்ந்தவர் எங்கள் ஜனாதிபதி விஜயதுங்க அவர்கள்.

விதூஷகர் மன்னனை, மந்திரிகளை, மக்களை மகிழ்வித்தது விஜயதுங்காவிற்குத் தெரியும்; ஆதலால் அவரே விதூஷகர் பாகம் தாங்கி, எல்லோரையும் சிரிப்பில் குலுங்க வைக்க வந்துள்ளார்..

'யாழ்ப்பாண மக்கள் மன்னையும் சாப் பிடுகிறார்கள்' என்று ஓர் நகைச்சவைக் குண்டைப் போட்டார்.

'யாப்பனே அம்ப யாப்பனே முறுங்கு' வின் சுவையை விஜயதுங்க அறிவார். யாழ்ப்பாண கறுத்தக்கொழும்பான், அம்பலவி, செம்பாட்டானின் சுவையைப்போன்றே வளரும் மன்னும் சுவையானது என, விஜய

துங்கா நினைத்துவிட்டார் போலும்! அது தான் “யாழ்ப்பாண மக்கள் மன் தின்னு கிறார்கள்” என்று கூறியிருக்கிறார்.

அவரின் நகைச்சவை மத்தாப்பிற்குக் குறைவேயில்லை. “அடுத்த பிறவி எடுத்து புவிகளை அழித்தே தீருவேன்” என்பது, அவரின் அடுத்த நகைச்சவை. இப்படியான ஓர் பெரும் நகைச்சவை மன்னன், புவிகளை அழிப்பதற்காக உயிரை விடுவதை, மக்கள் விரும்ப மாட்டார்கள். அவர் தம் மத்தியில் இருந்து அங்கத்ச் சுவையை அள்ளி வீசவேண் மூம் என்றே விரும்புவார்கள்.

இன்னுமோர் நகைச்சவைக் குண்டு நாட்டையே அதிரவைத்தது: “தமிழ் மக்களுக்கு இடம் கொடுத்தால், அவர்கள் சிங்கள மக்களைக் கடலில் தள்ளிவிடுவார்கள்.” தமிழ் மக்கள் இன்று, கடலில் சடலமாக மிதக்கிறார்கள். அதேசமயம் சிங்கள மக்களைத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் குடியேற்றிக் கொண்டு, இவ்வண்ணம் நகைச்சவை வாணம் விடுகின்றார். வீரப்பாவின் சிரிப்புத்தான் மக்களை உலுப்புகிறது.

மக்களைக் கவலைகள் தேளாய்க் கொட்டும்போதும் இவரின் நகைச்சவைக்கு கை கொட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அவரின் பேச்சுகள் ஆயுள்காக்கும் மருந்துகள். தொடரட்டும் அவரின் நகைச்சவை மருத்துவம்!

வாழ்க்கை ஒரு போராட்டம்; அன்பாகப் பழகு.

பக்கத்தில் துவாரம் இருப்பதைக் கெட்டிந்தே,
ஒரு எலி பூனையைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறது --
- நெஜீரியப் பழமொழி.

மெயில் வாகனத்தாரின் மனோரதம்

ஒரு நுளம்பு

உழியீழி எழுத்தாளர்களை நினைக்க என்கன் அங்கள் நடனகிள்ளன. சுற்றாடல் இன்று ஒவிகளால் மாசுபடுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. குண்டு ஒதை, எறிகளை ஒதை. பீரங்கி ஒதை, கோயில் தீருவிழாக் களின் ஒதை என்ற ஒதை அதீர்வுகளின் மத்தியிலே, எழுத்தாளன் ஏதோ சொல்ல விழைகின்றான் காதுகளில் பஞ்சடத்தவண்ணம் குழுமம் கருத்துக்களை பேனாவால் வடிக்க முயல்கின்றான்; ஆனால் இயல வில்லை.

கிச்சந்தர்ப்பத்தில், யாழ் பஸ்கலைக்கழகம் வந்த ஒரு ஃபீராஞ்சுப் பேராசிரியரின் குபகம் வருகிறது. என்றாண்பன் வீடு நல்லை வசதிகள்கொண்ட ஹூட்டேல் என்றே கூறலாம். ஃபீராஞ்சுப் பேராசிரியர் அங்கு ஒரு அறையில் வீடிப்பட்டார். காலை அவர் அசோக வளச் சீதை மாதிரித் தென்பட்டார். என் நண்பர் அவரை அனுகி கவலைகளுக் காரணம் என்ன என விளாவினார். பேராசிரியர், “என்னால் என் எழுத்து வேலை செய்ய முடியவில்லை. ஒரு நுளம்பு என்னை எழுதவிடாமல் குழப்பிவீட்டது. சர்வகலாசாலைச் சொற்பொழிவைத்தயாரித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு நுளம்பு குழப்பிவீட்டுக்கே” எனப் புலம்பினார். மறு நாள் அவர் ஒரு குளிருட்பப்பட்ட ஹூட்டேலில் வீடிப் பட்டார்.

ஒரு நுளம்பு குழப்பியதற்காக பேராசிரியர் பெருங் கவலையைத் தெரிவித்தார். நம்ம எழுத்தாளர்கள் சத்தத் தில் ரீதந்தவண்ணம் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். கீந்திலை தொடருமானால் எமது எழுத்துத்தாற் பெரிதும் பாதிக்கப்படும். எழுத்தாளர் கலப்படம், கடத்தல், கள்ள மார்க்கட் செய்து பணம் குவிப்பதில்லை எழுத வேண்டும் என்ற பற்றிலேயே எழுதுகிறார்கள். வெள்ளாடு களைப்போல் எமது எழுத்தாளர்களின் ஊதியம் உயர்ந்தாலேயே எம்மவர்களும் ஒலிபுகா அறையில் நுழைந்து, மக்களை உயர்த்தும் கருத்துக்களை எழுதிக் குவிக்க முடியும்.

அரும்பு—

ஏக்கம்

அவள் கும்பிடாத கோயில் இல்லை. ஏற்கும்பக்கா மலைக்கோயில் இல்லை. அவள் ஒவிப்பதிவு நாடாக்களில் தாலாட்டுக்களைப் பதிவுசெய்து ஒவிக்கவைத்துக் கேட்பாள். வீட்டில் குழந்தைகளின் படங்கள் தோரண மாய்த் தொங்கின. குழந்தைகளுக்கு யாரும் அடித்து அழக்கேட்டால், சிவனுக்கு அடித்த அடி தனக்குப்பட்டதென உணர்வாள். ஒரு நாள் தினப் பத்திரிகையை திறந்தாள். அவளை ஒரு செய்தி மயக்க முறச் செய்தது. “ஒரு தாய் தன் சிசவை குப்பைத் தொட்டியில் போட்டுவிட்டு மாய மாகிவிட்டாள்” என்பது அச் செய்தி.

மகாகவி பாரதி

பாரதி; தமிழுக்கு மீசை முளைக்க வைத்தவன். தமிழன் என்றால் வீரன் என்று தன் கவிதா மொழியிலே புது அர்த்தம் சொன்னவன். யாப்புக் கூண்டுக்குள் அடைபட்டுக் கிடந்த இலக்கியக் கிளிக்கு விடுதலைக் கிடம் சொல்லிக் கொடுத்த பாவலன் பாரதி அன்று அவள் பாடிய சுதந் திரப் பள்ளு ஆங்கிலேய அடச்குழறையாளரையே ஆட்டான்காணவைத்தது. ஆத்திரமடைந்த ஆங்கிலேயர்கள் அவனது தலைக்கு குரிவைத் தார்கள். பாவம் அவர்களால் பாரதியின் தலையை என்ன தலைப்பாகையைக் கூடத் தொட முடியவில்லை. அவனது அக்கினிப் பார்வைக்கு முன் அடக்குழறையாளரின் அத்தனை முயற்சிகளும் சாம்பலாயின. ஆனால் வானை அளந்த மகாகவிக்கு அந்த ஜயனார் கோவில் யானை மட்டும் எப்படியோ எமனா கியது, தன் மீசையில்கூட ஒரு வெள்ளையன் முளைத்துவிடக்கூடாதே என்பதற்காகப் பாரதி முப்பத்தொன்பது வயதிலேயே இறந்து போனாள். இன்று நாம் அவனுக்குச் செலுத்தும் அஞ்சலி, அவனுடைய கவிதைகளை மறுபதிப்புச் செய்வதல்ல; மனப்பதிவு செய்வதுதான்.

கரு— வைரமுத்து

ஒரு— ஈழமுத்து

சிரித்திரன்

மகுடி

இ . தவமோகன். சம்பியன்லேன், கொக்குவில்.

★ நீர் அயலவனை நேசிக்கிறீரா?

* அயலவனின் வேலைக்காரனை நேசிக்கிறேன்;
அவனின் அந்தாங்கம் அறிவதற்காக.....!

விக்னேஸ்வரன்.

புலோலி.

★ நீர் கிளித்தட்டு விளையாடி இருக்கிறீரா?
* இனக்கலவரத்தின் போது ஒர் இனவெறினுன்
தாக்க முயன்ற போது, கிளித்தட்டு விளையாடி
மீழுத்துக் கொண்டேன்.

வி . வனிதா.

நல்லூர்.

★ பிஸ்ளையாருக்கு தேங்காய் அடிக்க தேங்காய்
இல்லையே?
* பாரதியார் பத்துப் பன்னிரண்டு தென்னைமரம்
வேண்டுமென்று பாடினார்; மற்ற நட்டோமா?

மு . ஞாவதி.

கோப்பாய்.

★ நாங்கள் எதை விரும்புகிறோம்; எதை வெறுக்
கிறோம்?
* வீடுயோவிற்கு முகங் கொடுக்க விரும்புகிறோம்;
மீரச்சினைக்கு முகங்கொடுக்க விரும்பவில்லை.

சி . பரமேஸ்வரன்.

தாவடி.

★ கடவுள் எப்போது ஓசைப்படுகிறார்?
* உண்டியல் கீலுக்கும்போது.

சேஷ . மணியம் :

கோண்டாவில்.

★ நோய் மாறி மாறிப் பரவிக்கொண்டு இருக்கிறதே?
* அன்று 'ஷங்கு'க்காய்ச்சல் இன்று டங்கீரிக்காச்சல்.

க . முந்துவேல்.

வட்டுக்கோட்டை.

★ உலகம் எப்போது ஆனந்தப்பட்டது; எப்போ
அழுத்து?
* ஆகாய விமானத்தைக் கண்டு பீடித்தஶன்று ஆனந்
தப்பட்டது.; அனுக்குண்டை போட்டபோது
அழுத்து.

சிவா தபேந்திரன்.

நெல்லியடி.

★ கவலை அலை அலையாய் வருகிறதே?

* நீரில் வாழும் மீனைப்போல் கண்ணீரில் வாழுக்
கற்றுக் கொள்ளுங்.

விவேகானந்தன்.

புத்தார்.

★ கடவுள் ஏன் கண்ணில் கண்ணீர் வைத்தார்?

* எம் கண்ணைக் கழுவிக்கொண்டு - மற்றோரின்
கவலையைத் தெளிவாகப் பார்ப்பதற்கே,

க . சிவனைகன்.

உடப்பிட்டி.

★ உண்மையில் எமக்குத் தமிழ்மொழியில் பற
றுண்டா?

* இல்லை. கல்வி போதிக்கும் நீறுவனங்களில்
இல்லை; எம் பெயர்களில் இல்லை; பெயர்ப்பலகை
யிலும் இல்லை.

ராஜநாதன்.

யாழிப்பாணம்.

★ தமிழன் நாலுபேர் கூடினால்.....?

* சீட்டாடுவார், சீட்டுப்பீடுப்பர்.

சேய்மனி.

வஸ்வெட்டித்துறை.

★ உயிர் போய்விட்டால்?

* நீ வாரிய பணமும் வராது; உன் விலாசமும்
வராது.

க . ரஜனி.

கரவெட்டி.

★ தங்கம் கடத்துபவன், தியாகி இருவரும் இறந்
தால் நீர் கல்லறையில் எழுதும் வசனங்கள்
யாவை?

* தீயாகி! 'மாணிதச் செய்வம் மன்மாதா மதியில்
கண் வளர்கிறது.'? உங்கம் கடத்துபவன்: 'தங்கப்பேழையில் ஓர் பேதை
உறங்குகிறான்,' என்று எழுதுவேன்.

முகுந்தன்.

வட்டுக்கோட்டை.

★ (டிங்கிரி) முட்டாள் தினம் கொண்டாடுவதில்
வையா?

* தேவையில்லை. தினமும் அவருக்கு முட்டாள்
தீண்மே!

மதுமா.

கோணாவிஸ்.

- ★ நாம் விடிவிற்கு என்ன செய்கிறோம்?
- ★ தினமும் விடிகளைப் பொறுதில் பத்திரிகை பார்க் கிறோம் - விடிவு வருமா என்று.

நாதன்.

புச்தூர்

- ★ மனிதன் எதை விரும்புகிறான் எதை; விரும்ப வில்லை?
- ★ முத்துக்குளிக்க அஞ்சகிறான் முத்தனிய; ஆசைப் படுகிறான்.

வியாசன்.

கருவெட்டி.

- ★ கலைஞரின் பண்பு என்ன?
- ★ அவன் சிலையாக இருக்கவேண்டும்; அவன் வழித்த சிலை பேசவேண்டும்.

விநாயகம்.

சங்கானன்.

- ★ நீர் விரும்பிய பாத்திரப்படைப்பு எது?
- ★ அட்சயபாத்திரம் ஏந்திய, மணிமேகலை அவர் பசீப் பிணி தீர்க்கும் மருத்துவரல்லவா!

சி. சுகாநந்தி.

கருவெட்டி.

- ★ மகுடியாரே! இயற்கையை வெள்ளமுடியுமா?
- ★ வான்சில்லை வீஜயனாலும் வளைக்கழுதியுமா?

சி. புரீவாணி.

யாழிப்பாணம்.

- ★ எம் போராட்டம் வெற்றி பெறுமா?
- ★ சுதந்திரப் போராட்டம் தோற்றில்லை. மறுக்கப் பட்ட உரிமைக்கு; போராடுவது எம் கடமை.

ஜோதி.

சன்னாகம்.

- ★ சிங்கள அரசியல்வாதிகளுக்கும் சிங்கள சகோதர குக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?
- ★ முன்னவர் பொறிக்கிடங்கு; மீண்ணவர் செங் கம்பளம்.

கிருஷ்ணன்.

மட்டுயில்.

- ★ வடக்கையும் கிழக்கையும் பிரிப்பது எதைப் போன்றது?
- ★ ஆட்டைப் பங்குபோடும் கஶாப்புக் கடையின் முளை

வர்ணன்.

ஆணைக்கோட்டை.

- ★ அறிவா அன்பா மேலானது?
- ★ அறிவுள்ள அனுக்குண்டு வீஞ்ஞானி மேலானவனா?

கேசவன்.

மாஸிப்பாய்.

- ★ “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்பது “பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்” என் பதிலும் மேலானது என்கிறேன்?
- ★ முதல் உன் முற்றுத்தைத் துப்புவாய் வைத்திரு உலகம் துப்புவாக இருக்கும்.

தயாளன்.

கருவெட்டி.

- ★ பொத்த மதகுருக்கள் பற்றி உம் கருத்து?
- ★ நடமாடும் மஹாவுஷ்மி.

ஆனந்தி.

வல்வெட்டித்துறை.

- ★ பகுத்தறிவு இல்லாதவனின் இலட்சியம் என்ன?
- ★ சுதந்திரம் காண்பது அல்ல முன்றாம்பீரை காண் பது.

மதிவதனி.

சுங்கானன்.

- ★ இறைவன் ஏன் இன்னும் பூமிக்கு வரவில்லை?
- ★ சீல்களைச், பெற்றோரைச் சினக்கும் வரை வர மாட்டார்.

த. மாயவன்.

புலோவி.

- ★ ‘புதுக்கவிலை தோன்றிய பின் சிற்தனை வளர்ச் சியைத் தரிசிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது’ உமது கருத்து?
- ★ புதுக்கவிலை சிந்தனைச் சிறை வளர்த்து அகல விரித்து உயர்வதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

மு. ஜெயக்கணேஷ்.

கருவெட்டி.

- ★ கடைசி நாற்பதாண்டு இலங்கை அரசியல் பற்றிச் சுருக்கமாக்கி கூறும்?
- ★ இனவாத ‘ரிலே ரேஸ்’

க. ரூபன்.

கொக்குவில்.

- ★ தேர்தல் கால வாக்குறுதிகளால் ஏமாந்த துண்டா?
- ★ இரைபோட்டு இரையாக நான் ஏமாறும் வெள்ளாடு அல்ல!

விநோதன்

துன்னாலை.

- ★ தமிழன் எதற்கு முந்துவான்?
- ★ சீட்டிமுப்புக்கு முந்துவான்; கடமைக்குப் பிந்துவான்.

தி. உதயசுரியன்.

தொல்புரம்.

- ★ ஆண்டவன் எப்போது அழுகிறார்?
- ★ அறவாழ்வு வாழாமல் ஆண்டவனைக் கோவீலில் தொழும்போது அவர் அழுகின்றார்.

சிரித்திரன்

கொழித்தல்

போர் உலா

குலிங்கத்துப் பரணியின் மறுபதிப்பொன்று அச் சேறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஈழத்துப் பரணியாக - குருதி நிரம்பிய 'குண்டுப்' பேணாக்களால் போர்ச்சுத்தி சேர்த்து அதை வரைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் மாலீரச் சிற்பிகள். அந்தப் போர்ப்பரணியின் ஓர் அத்தியாயம் அண்மையில் வெளிவந்திருந்தது, 'போர் உலா'வாக.

தமிழில் பிரபலமானவற்றில் பிரபந்தங்களும் ஒன்று - அதில் உலாப்பிரபந்தம் என்ற ஒருவகை. அக்கால அரசர்கள் உலாவரும்போது அவர்களின் கொற்றங்களை, போரிக்களங்களில் பெற்ற விழுப்புஞ்களை, வீரசாகசங்களை, மங்கையரை மயக்கும் அவர்களது அங்கலாவண்யங்களை அன்றைய புலவர்கள் போற்றிப் பாடுவார்கள்.

போர்க் களங்களில் உயர் அமைக்கப்பட்ட ஆசங்களில் பாதுகாப்பாக அமர்ந்து மன்னவனை காவிய நாயகனாக்கி கவிவடிப்பவர்கள் அவர்கள். எங்கள் மலரவன் அப்படிப்பட்டவன்ல். கட்டில் மெத்தையில் சுகமாக சாய்ந்துகொண்டு களத்தில் அவன் கற்பனைத் தேர் ஓட்டவில்லை. உண்மை களைத்தான் அவன் போர் உலாவாக்கியிருக்கிறான். அவனது கதாநாயகர்கள் இந்த மண்ணின் ஏழை மெந்தர்கள்தான். இந்த உலாவில் அவன் சந்திக்கும் கரும்புலி நாயகர்களோ காலத்தால் முந்திய அந்த பிரபந்தங்களை மட்டுமல்ல இந்தப் பிரபஞ்சத்தையே தம் மரணத்தால் உலுக்கிவிட்டவர்கள்.

விதியில் எதிரி இட்டுவைத்திருந்த அரண்களை இடித்துத் தள்ளியபடி பெரிய வெளிச்சத்துடன் வாகன மொன்று உறுமுகிறது. 'சக்கை லொறியடா கவன மாய்ப் பாருங்கோ' எனக் கத்தியபடி நான் குதிக்க, ஒரு முறை பெரும் ஓளி வெள்ளம் எழுந்தது; பின் காற்று ஒரு முறை முட்டி மோதித்தள்ளியது இன்ன தென்று சொல்லமுடியாத - வர்ணிக்க முடியாத - சத்தம் காதைப் பிளந்து வானைக்கடந்து சென்றது. காட்டு மரங்கள் ஒரு தணம் ஆடி அடங்கின, விலங்குகள் திகைத்து நிற்க கந்தகப் புகைமுச்சை அடைத்தது. ஒரு காவிய நாயகன் கரும்புலி யாகி சரித்திரம் படைத்துவிட்டான். இப்படித்தான்

பிரபஞ்சத்தை உலுக்கிய அந்தக் கரும்புலியின் வீர வரலாற்றை பதிவு செய்து கொண்டான் மலரவன்.

அவனுக்கு கவிஞர் ரவீந்திரநாத்தாகூரை தெரிந்திருக்கிறது, 'தாயே உனக்கா...', என்ற அவரது இதயத் துளிகளை மீட்டுப்பார்க்க தெரிந்து ருக்கிறது - என் எங்கள் 'போர்க்' குழந்தையும் அம்மாவிடம் இப்படித்தான் கூறியிருப்பானோ? என்று எண்ணிப்பார்க்கூடத் தெரிந்திருக்கிறது. இறுக்க மான் கொம்யூனிசம் நிலவிய சினாவையும், சோவியத் ரஸ்யாவையும் உதாரணம் காட்ட அவனுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. தியான் மென் சதுக்கத்தில் பத்து லட்சம் மானவர்கள் ஐந்நாயக உரிமை கோருகி ரார்கள் என்றால், அது பெற்றோரின் முற்றானை அனுமதியுடனானது என்பது தவறு என்று கூட்டிக் காட்டத் தெரிந்திருக்கிறது. க. பொ.த. (சா/த) பார்டிசையில் அத்தனை பாடங்களிலும் அதிலிசேட சித்தி பெற்று முதல்தர மாணவனாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மலரவனுக்கு இந்த அறவுத்தேடல் இருந்ததில் வியப்பில்லைத்தான்.

ஆனாலும் இருபது வயதுக்குள் இத்தனை சாதனையா? வியக்கிறோம்! முதுபெரும் எழுத்தாளரான கச்சாயில் இரத்திழம் அவாகளது பேரனும் மலரவனின் மெந்தலுமான மலரவன் இந்தச் சாதனையைச் செய்யக் கூடியவன்தான். வியப்பில்லை.

போர் உலாச் செல்லும் இந்தப் புனிதர்களின் வழியில் மலைப்பாம்பு போல் வெங்கணாந்திப் பரம்பு ஒன்று குறுக்கிடுகிறது. அவர்கள் அதன்மேல் 'ரக்ரறை' ஏற்றுகிறார்கள். அப்போ..... அகன்ற கழுத்தைத் திருப்பி வாய்க்குள் இருந்த இரையை மேதுவாகக் கக்கியது. ஒரு பஞ்ச போன்ற முயல் இரத்தக்களாயில் முகம் எது உடன் எதுவென்தெரியாது சிதைந்துகிடந்தது

.....சிறு முயற்குடியிகள் வைற் வெளிச்சத்தில் முழுரமாக எதையோ தேடின. மணந்து மணந்து பிஞ்சுக் கால்களால் விரைவாகத் தேடின. ஐயோ! பார்க்க கொடுக்க வேண்டும் இருக்கலாம்; பாசமாகவும் இருக்கலாம். இந்தக் கொடுக்கத்தைப் பார்த்தன மலரவன் விழிகள்; இதை ஒரு உருவக்க் கடையாகவே உருவாக்கி காட்டுகிறான் மலரவன். ஆம் அதுவும் கடைக்குள் ஒரு கடையாக போர் உலாவுக்குள் புகுந்து கொள்கின்றது.

அதே கண்களுடன், அவன் மனிதர்களைப் பார்கிறான். உணவுக்கான இந்த உயிரினப் போராட்டத் தைக்கூட அவன் மன்னிக்கத் தயார், ஆணோல் ஆக்கிரமிப்பிற்காக மனித இனத்தை, அதே மனித இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கொல்வதையும்; அடக்கமுயல்வதையும் அவன் மன்னிக்கத் தயாரில்லை.

‘அப்படிப்பட்டவனை அழிப்பது வெங்கணாந்தியை, முதலையை கொல்வதைவிட உத்தமமான செயல். அவனை அழித்து அபயம் அளிப்பவனே ஆத்ம ஞானி’ என புதியதோர் கிடை உபதேசிக்கிறான் மலரவன். ஆம் அவனும் ஒரு ஆத்ம ஞானி தான்.

நந்த ஆக்ம ஞானி இன்று எங்கே? “சாவதற் காய் வருந்தவில்லை, சாவிற்கு முன் சாதிக்க வேண் டியவை ஏராளம்” என்ற அந்தக் குட்டிப் பிரம்மா எங்கே? “எங்கே.....?எங்கே.....? ”

சுதந்திர மனங்களில் மனம் பரப்பி ‘உலா’ வரும் அந்த மலரவன் பலாவிப் பெரும் போரில் உதிர்ந்துவிட்டானா? அல்லது ஈழத்துப் போர்ப் பரானியின் இன்னொரு அத்தியாயத்தை எழுத மீண்டும் பிறந்திருக்கிறானா?

இப்படிப்பட்ட நூல்கள் ஒவ்வொரு தமிழனாலும் உணர்வுக்கியாக மீட்டப்பட வேண்டியவை.

பலரசம் ★★★

★ ஹோமர் இதிகாசமாகிய “ஒடிசி,” இவியட் என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இத்தாலியதாந்தே “தெய்விகம்” எனும் மகத்தானநாடகத்தை எழுதினார்.

மில்டன் “சுவர்க்க நஷ்டம்” எனும் காவியத்தை எழுதினார்.

மேல்நாட்டு இலக்கியங்களில் இம் முன்றும் உயர்ந்த ஸ்தானத்தை வகித்து வருகின்றன.

★ சரஸ்வதி இந்துக்களின் கலைத்தெய்வம். கிரேக்கப் பண்பாட்டில் சிறப்பிடம் பெறும் அத்தீனா அவர்கள் கலைத் தெய்வம்.

★ சுவாமி விவேகானந்தர் சூறாவளியாகச் சுற்றி இந்து மதத்தின் பெருமையை உலக நியச் செய்தவர். அவரை அமெரிக்கர் “இந்து சூறாவளி” எனக் கூறினார்கள்.

★ காகிதம் முதன்முதல் சீனாவில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. பின்பு சீனா மேல் படை எடுத்த அரேபியர் அக்கலையை அங்கு கற்றுக்கொண்டனர். சீனர் முதன்முதலில் காகிதத்தைக் கண்டு பிடித்தபோதிலும் அதனை உலகுக்குப் பரப்பிய பெருமை அராபியரைச் சாரும்.

★ பேர்பாங்ஸஸ் என்ற அமெரிக்க விஞ்ஞானி ஒரு மூல் செடியை நட்டு, தான் அதற்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பதனால் மூட்கள் தேவையில்லை என நித்தம் கூறிவந்தார். அந்த மூட்செடியும் மூட்கள் இல்லாமலே வளர்ந்தது.

★ ‘சத்தியஜித்ரே’ யின் கையில் கமரா ஒரு தூரிகையாகச் செயற்பட்டது. மழைவரப்போகும் காட்சியை சாதுர்யமாக கமராவால் படம் பிடிப்பார். அதேபோன்று தூரிகையால் காட்சிகளைச் சிறைப்பிடிப்பதில் J-B கொண்ஸ்டேபிள் சிறந்து விளங்கினார்.

இப்படியான போராளிக் கலைஞர்கள் இனங்காணப்பட வேண்டியவர்கள். இன்றைய போர்ப்பர்னியை வடிக்கத்துடிக்கும் இந்தப் ‘புயற் பறவைகள்’ பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை.

கப்டன் சாளி எழுதிய ‘நினைவில் ஒரு’ முறைகை...க்குப்பின் கப்டன் மலரவனின் கையிலிருந்து போர் உலா முற்றுகைகளை உடைத்து திக்கு விஜயம் செய்யத் தொடங்கியிருக்கிறது. ஆம் நாங்கள் இராணுவ ரீதியாக மட்டுமல்ல விடுதலை தேடும் படைப்புக்களினுடாகவும் ஊரடங்குச் சட்டங்களை மீறி ‘உலா’ வரத் தொடங்கிவிட்டோம்.

★ தன்னைத்தானே சுட்டுக் கொன்றவர் பிரபல ஒவியர் வான்கோ. தன் ஒவியத்தால் ஆத்மீக வேட்கையைத் தணித்துக்கொள்ள முடியவில்லை என மனம் உடைந்து, துப்பாக்கியால் வாழ்க்கையை முடித்துக்கொண்ட இவரை, மனப்பதிவு ஒவியர் என்று அழைப்பார்கள். இவர் ஒவியங்களில் ஒளி அபிஷேகமாக இருக்கும்.

★ கவிபாரதி சமைப்பதற்கென வாங்கிவைத் திருக்கும் அரிசியை காகக்கூட்டத்திற்குப் போட்டு மகிழ்வாராம். கவிஞர் ஒவிவர் கோட்டல்ஸ்மித் குளிரால் நடுங்கும் ஏழைகளைக் காண நேர்ந்தால், தன் ‘கோற்’றைக்கழட்டி அவர்களைப் போர்த்தி ஆன்தப் படுவாராம். வான்கோ எனும் ஒவியர், தனது பொருட்களை ஏழைச் சுரங்கத் தொழிலாளருக்குக் கொடுத்து இன்பம் காண்பாராம்.

★ படைப்பியல் தூய்மையை உலகிற்கு உணர்த்திய மஹா முனிவர் வியோ டால்ஸ் டாய். அவர் குடும்ப வாழ்க்கை துன்பியலாகவே இருந்தது. மனைவியின் அடங்காத தனத்தால் மனம் உடைந்து, ஒருநாள் வீட்டை விட்டு ஒடியேவிட்டார். இறுதியில் அவர் இறந்த நிலையில் ரயில் நிலையத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டார்.

★ ஒல்லாந்து தேசத்தில் ஜிட்டு கிருஷ்ண மூர்த்திக்குப் பெரும் புகழுண்டு. இவரின் தத்துவங்களைப் புரிந்துகொண்டால், உலகில் பிரச்சினைகள் இருக்கமாட்டாது என நம்புகிறார்கள்.

★ ஜப்பானில் ரோக்கியோவிற்கும் ஒசாக்கா விற்கும் இடையே வேக ரயில் ஒடுகிறது. அது மணித்தியாலத்திற்கு 130மைல் ஒடுகிறது. அதுவே உலகின் அதிவேக ரயில் ஆகும். அதை ஆங்கிலத்தில் “Bullet Train” என அழைப்பார்.

சின்னத்தம்பி அன்னலெக்ஷ்மி பெருமைக்குரிய பெண் மட்டுமல்ல...

“இறைவா, நான் வீட்டிற் பெண்களுக்கு யாதேனும் சொன்னால் அப்போது அவர்கள், ‘போ குருடா’ என்றால் அதை நான் எவ்வாறு தாங்குவேன்? முகத்தீர் கண் இல்லாது எவ்வாறு வாழ்வேன்?’ விதி வசத்தால் தன்னிரண்டு கண்களிலும் பார்வையை கிழந்த சுந்தர் திருவெற்றியுர் பதிகத்தில் இப்படிப் புலம்புவார். இது ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு.

வல்லிபுரக் கரையிலே அரசாண்ட வாலசிங்கனைக் காணவருகிறான் ‘யாழ்பாடு.’ சேஷுநாட்டிலிருந்து வருகிறான் இரண்டு கண்களும் அந்தகணான அவன், தன்களித்திறமையிலும், மாழிசைக்கும் வல்லமையிலும் உள்ள அபார நம்பிக்கையுடன் வருகிறான். ஆனால் மன்னவனோ குருடர்களின் முகத்தில் விழிப்பது அபசகுனம் எனக் கருதி திரைபோட்டு மறுபுறம் இருக்கிறான். இதை ஞானிதிருஷ்டியால் உணர்ந்து கொண்ட யாழ்பாடு, ‘கரையோட்டமாக மரக்கலங் போட்டு கொண்ட காணவர்தால்; திரைபோட்டிருந்தனையோ வாலசிங்க திகாமணியே’ என்று வேதனையுடன் பாடுகிறான். மீண்டும் பாத்திரமாக வியந்த மன்னன் இந்த யாழ்ப்பாண நூட்டையே அவனுக்குப் பரிசாக வழங்கி னான் என்பது வரலாறு. இது நிகழ்ந்து பத்தாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில்.

இன்று உலகம் இருபதாம் நூற்றாண்டையும் கடந்து இருபத்தோராம் நூற்றாண்டிலும் காலடி எடுத்து வைக்கப் போகிறது. நூற்றாண்டுகள்தான் கடந்திருக்கின்றனவேயொழிய, இன்னும் மக்கள் மனவுகளில் மாற்றம் எதுவும் ஏற்பட்டதாப்பட்ட தெரியவில்லை.

விழிப்புல வலுவிழுந்தவர்களை ‘குருடர்களாகவே’ இந்த சமுதாயம் பார்க்க விடமுகிறது. “இவர்களுக்கு எதற்குப் படிப்பு, படித்துத்தான் என்னத்தைச் செய்யப் போகிறார்கள்” என்ற முடித்தனமான விகாரங்கள் இன்றும் இந்தச் சமுதாயத்தில் புரையோடுக் கிடப்பதை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

சமுகத்தில் புரையோடுக்கிடக்கும் இந்தக் கறைகளை குழுவுப் போவது யார்? தமது பிள்ளைகளின் உணர்வுகளைக் கூட புரிந்து கொள்ளுமிடியாமல் அவர்களை ‘அபசகுனங்களாக’ கருதி அறைகளுக்குள் அடக்க முயலும் பெற்றோரின் மனச்சிறைகளை தகர்த்து விடுதலைப் பறை கொட்டுவது யார்? விழியைப் படைத்தவன் அதற்கு ஒளியைக் கொடுக்கத்தவறியதால்

பழிவாகுக்கப்படும் இந்த மனிதங்களின் சுயமான வாழ்க்கைப் பயணத்தீர்த்து வழிசமைத்துக் கொடுப்பது யார்?

கேள்விகள் எப்போதும் சுலபமானவைதான் ஆனால் விடைகள்.....! இயந்திர முயமாகிவிட்ட இந்த உலகில் மனித நேயமும் கார்த்திகைப் பிரைபோல் காணாமலே போய்விட்டதா?

‘இல்லை, மானுடற் இன்னும் சாகவில்லை’ என்னுமாப்போல் ஒருக்கால். எங்கிருந்து? இங்கு..... இங்கே தான்..... இந்த மண்ணிலிருந்துதான்.

‘விழியிழுந்தவர்களே! உங்கள் பாதையிலுள்ள முட்களை அகற்றியுள்ளோம்; நம்பிக்கையோடு நடந்து வாருங்கள். ‘வாழ்வகம்’ உங்களை வாழுவைக்கக் காத்திருக்கிறது’

மனித நேயமுக்கை இந்தக் குரவைக் கேட்டு நான் களும் விரைகிறோம். முன்வாயிலில் ஆரோக்கியமான தழில் ‘விழிப்புல வலுவிழுந்தோர் வாழ்வகம்’ என்ற பெயர்ப்பலகை, அதுவும் சிற்ளங்கா ஜனநாயக அரசின் கண்மூடித்தனமான இராஜுவை நடவடிக்கைகளால் இடம்பெயர்ந்திருந்தது. பல இன்னல்களின் நடவேதங்களிப்பளையிலிருந்து, உடுவிலுக்கு இடம் பெயர்ந்த நிலையிலும் ‘வாழ்வகம்’ உறுதியுடன் இயங்கிவருகிறது.

வாசல் கதவை சாதுரியமாகத் தீர்த்து எங்கை வாவேற்கும் அந்தச் சிறுவன்- தேனீர் கொண்டு வந்து தந்து எம்மை உபசரிக்கும் அந்தப் பெண்- ஒருபங்கமாகப் பனங்கிழங்கு வார்த்து கொண்டிருக்கும் தீருமீ- ஆர்வமுடன் சைக்கிளோடிப் பழுகும் அந்தப் பையன்.

எல்லாமே எங்கள் கருத்துக்களை ஒருதாம் மறுபரிசுவனை செய்ய வைக்கின்றன. ஆக, இவர்கள் எல்லோருமே விழிப்புல வலுவிழுந்தவர்கள்தானாம். நம்பவே முடியவில்லை, மனிதம் இன்னும் ஜிவித்துக் கொண்டுதானிருக்கிறது. இவர்களை இப்படி சுயமாகியும் சுதந்திரமாகவும் இயங்கவைத்து அந்த மனிதசக்தி எது? இதன் மீண்ணீயில்தான் பெருமைக்குரிய அந்தப் பெண்மணியைச் சந்திக்கிறோம்.

செல்வி. சின்னத்தம்பி அன்னலெக்ஷ்மி. மனிதம் சடர்விடும் புனிதமான உருவும், தனித்து நின்றே தனாற்றலால் இருட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள்

ஞக்கு நம்பிக்கையொளி யூட்டிக் கொண்டிருக்கும் ஒரே பெண்மனீ.

எந்தவித ஆர்ப்பாட்டமுறில்லாத மௌனமான அவரது சேவையில் வாழ்வகம் குதூகலிக்கிறது. வாழ்வகச் சிறார்கள் அவரை ‘அம்மா, அம்மா’ என்று அன்பொழுக அழைக்கிறார்கள். அவரும் ஒரு தாய்க்கே யுரிய மனப்பக்குவத்துடன் அவர்களை வாழுவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

அன்னவெக்ஷ்மி அம்மையார் அவர்கள் ஆரம்பத்தில் ஒரு சாதாரண ஆசிரியாகவே கொட்டாரு சேனை விவேகானந்தா கல்லூரியில் கடமையாற்றி தொடர்பினார். அந் நேரம் அங்கு கல்லீகர்றுக் கொண்டிருந்த விழிப்புல வலு விழுந்த மாணவர்களைக் கண்டு, அவர்களது உணர்வுகளை உள்வாஸ்கிக் கொண்டதால் ஏற்பட்ட தீருப்பம் இவரை இந்தச் சூறைக்குள் வளரவைத்தது.

1971இல் அமெரிக்க நிதியமொன்று ஒழுங்க செய்திருந்த விழிப்புல வலுவிலிழுந்தோருக்கு கற்பிப்பதற்கான கற்கை நெறியில் ஒரேயொரு தமிழாக விவர் கலந்துகொண்டார். இது இன்றைய இவரது சேவைக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது.

விழிப்புல வலுவிலிழுந்தவர்கள் வாழ்வு துனியமாகிவிடக் கூடாது. அவர்களும் இந்தச் சமூகத்தில் முழுமனிதர்களாக வாழுவேண்டும். வாழுவைக்கப்பட வேண்டும் என்று இவரிடம் எழுந்த எண்ண அலைகள் 1988 களில் வாழ்வகத்தை ஸ்தாபித்தது.

இன்று இவரது மாணவர்கள் பலதுறைகளிலும் சாதனைகளைப் பதித்து இலருக்குப் பெருமை தேடிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வாழ்வகம் வெறுமனே கல்வியை மட்டும் வழங்க வில்லை. கங்கீதம், மீருதங்கம், வயலின் போன்ற கலை முயற்சிகளிலும் சிறார்களை ஊக்குவிக்கின்றது. ‘தீருக்குறள்’ போன்ற அறநூல்களையெல்லாம் தீரும் போதித்து அவர்களை ஒரு பண்பட்ட மனிதர்களாகவும் ஆக்குவதற்கு பாடுபடுகின்றார் அன்னவெக்ஷ்மி அம்மையார் அவர்கள்.

அதிர்காலத்தில் விழிப்புல வலுவிலிழுந்த இளையர் ஞக்கு கைத்தொழில் பயிற்சி அளித்தல், அவர்களுக்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கான கற்கை நெறியொன்றை ஆரம்பித்தல் போன்ற பல நல்வாழ்வுத் தீட்டுங்கள் அவரிடம் இருக்கின்றன. ஆனால் இடம்பெயர்க்க நிலை, கிடவசதியின்மை, நிதிப்பிரக்கினை, பெற்றோர்களின் முழுமையான ஒத்துழைப்பின்மை போன்ற இன்னோன்ன காரணிகளால் இத்தீட்டுங்களை அவர்விரிவுபடுத்த முடியாமல் தவிப்பதையும் எம்மால் உணர முடிகின்றது.

இனி தெற்கில் உள்ளதைப்போல் விழியிழுந்தவர் களுக்காக ‘நீரெயல்’ எழுத்தில் அச்சிடப்படும் எந்தவித தமிழ்நூல்களும் இங்கே பாவனையில் இல்லை. அத்துடன் அவர்களுக்குரிய காகிதாதிகள், உபகரணங்கள் கூட இங்கே பெற்றுமியாதநிலை. இவற்றையெல்லாம் கணித்தே நின்று எதிர்கொள்ளும் அம்மையார் அவர்கள் உணவு, உடை, இருப்பிடம் போன்ற சகல தேவைகளையும் வாழ்வகத்தினாடாக முற்றிலும் இலவசமாகவே வழங்கிவருவது ஆச்சரியமான ஒரு விடையாக தான்.

“நாங்கள் இப்பொழுதுதான் வாழ்கிறோம். வாழ்வகம் நாங்கள் எதிர்பார்த்ததைவிட மிகவும் அதைக்காகவே எங்களை வாழுவைக்கிறது. வாழ்வகத்து அம்மா மிகவும் நல்லவர் நாங்கள் அவரை நேரிக்கீரோம்” சேகரன் மட்டுமல்ல சிறார்கள் எல்லோருமே இப்படித்தான் கருதுகிறார்கள்.

அவர்களை தன்னம்பிக்கையும், தன்னாற்றலும் மிக்கவர்களாக வளர்த்துபடுப்பதற்கு தன்னை ஒரு மெழுச்சு வர்த்தியாகவே தேய்த்துக் கொள்கிறார் அன்னை கூக்ஷி அம்மையார் அவர்கள். ஒரு தாயாகவும், தந்தையாகவும், ஆசிரியாகவும், என் இருட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வழிகாட்டும் ஒரு வெள்ளைப் போம்பாக்குவும் கூட அவரது சேவைகள் விரிந்து செல்கின்றன.

மாருதப்புரைக்கவல்லியின் துயர்நிக்கிய மாவிட்ட புத்தை பேருப்பிடமாகக் கொண்ட அம்மையாரவர்கள் சாதாரண ஒரு கமக்காரக் குடும்பத்தில் பிழுந்தவர், சிறுவயதிலேயே தாய்தந்தையை இழுந்தவர். உலகையல் பாச பந்தங்களையெல்லாம் உதறியிட்டு மனித நேய சேவையையே தன் இலட்சியமாக வரித்துக் கொண்டவர். எவ்வித சேவையையும் உளச் சுத்தியுடனும், வியாபார நோக்கற்ற பாந்த மனப்பான்மையே கொடும். தீருப்திகரமாகவும் செய்ய வேண்டுமென்ற மனப்பாங்கு கொண்டவர்.

உண்மையிலேயே இவர் தமிழும் தமிழுரும் பெருமைப்பட்டத்தக்க பெண் மட்டுமல்ல, உலகளாவிய மனிதமே உரிமைப்பட்டத்தக்க ஒரு பெண்ணுங்கூட. உலகம் தான் இன்னும் இவரது சேவையைக் கொள்வதித்து ‘நோபல் பரிசு’ கொடுக்கவில்லையே ஒழிய, அம்மையார் இன்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே ஒரு அன்னை தீரோசாவாகவே பணியாற்றி வருகிறார். உலகமே! உன் கண்களைச் சுற்று அகலமாகவே தீர்ந்து பார். இங்கு எஞ்சனை ‘நோபல்கள்’ இப்படி ‘நோயல்களாகவே’ வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன.

— குகாகவுன்

தீரித்திரன்

கொழுத்தல்

கவிதை ஒரு நோக்ரு

“இளங்கவிஞர்களின் ஆற்றல்கள் வெளிவருவதற்குக் களங்கள் தேவைப்படுகின்றன” - என்ற ஒரு பிரகடனத்தோடு வெளிவந்திருக்கும் சஞ்சிகை ‘கவிதை’. அளவில் (உருவும் + பக்கம்) சிறியதாயிருந்தாலும் கவர்ச்சியுடனும், பயனுடையதும் சமகாலத்தைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்துவதுமான பலகவிதைகளுடனும் வந்த இச் சிறுசஞ்சிகை, தனது ஆசிரியத்தலையங்கத்தில் சொல்லிய கருத்தினைச் செயற்படுத்துவதிலுள்ள முக்கியத்துவத்தை மிக நிதானமாகவே செய்துகாட்டியுள்ளது. புற்றினுள் இருக்கும் நாகத்தை மகுடி ஊதி வெளிக்கொண்றும் பாம் பாட்டியின் முற்றியை ‘கவிதை’ ஏடும் காட்டி நிற்பது அதன் ஆசிரியருக்கான ஒரு பாராட்டெனக்கூறலாம். இளைய தலைமுறையின் சிந்தனைவீச்சும் டைர்வுப் பரிமாற்றங்களும் காலத்தின் குரலாக ஒவிக்கின்றன. தமிழிலக்கியப் பரப்பில் தமிழீழத்தின் வளர்ச்சி கவிதைத்துறையில் காத்திரமான ஒரு நிலைக்கு வந்துள்ளமைக்கு, இவ்விளங்கவிஞர்தம் கவிதைகளே கட்டியம் கூறி வியாபித்தும் விழுதெறிந்தும் நிற்பதைக் காணும்போது, நாம் பெருமைப்படலாம்.

“தளை அறுந்த உணர்வுகளின் அழகியல் வெளிப்பாடு கவிதை” என்ற கருணாகரனின் கூற்றில் பொதிந்து கிடக்கும் யதார்த்த நிலைப்பாடுகளை, அநேகமான கவிதைகளில் தரிசுக்க முடிகின்றது. இந்தக் கவிதைகளைப் படித்தபோது இக்கவிதைகள் தோற்றுவிக்கும் ஜியப்பாட்டைச் சொல்லாமலிருக்க முடியாது இதில் எழுதிய கவிஞர்களின் படைப்புக்களை வேறு எந்த (சில தவிர) பத்திரிகையிலோ சஞ்சிகைகளிலோ காண முடியவில்லை. இவர்கள் எழுதவில்லையா? அல்லது எழுதியும் சஞ்சிகை - பத்திரிகை ஆசிரியர்களால் இனங்காணப்படவில்லையா? இதற்கான பதிலைக் காலத்தின் தலையில் சுமத்தி விட்டுக் காத்திருப்போம்.

“இந்த மண்ணின் இரத்தம் தோய்ந்த நிகழ்வுகள் இறப்பின் மீதான என்பயத்தைப் பரிசுக்கிறது”
“சாம்பல் படர்ந்த மண்ணின் பசளையில்.....”
“திண்டுஞ் சிதைநெருப்பின் முன்....”

“மாவலி விசும்பித் துடிக்..... வடிக்கிறான்”
போன்ற மனதைத் தொடும் ‘கவிதை வரிகள்’. பக்கம்

பக்கமாக வரும் நேர்காணல் (பிற ஏடுகளில்), இங்கு மிகமிகச் சுருங்கிவிட்டது. அதில் ஆழமும் அர்த்தமும் இறுக்கமும் உள்ளடங்கியிருந்தாலும், கொஞ்சம் பக்கம் அதிகரிப்புச் செய்யப்பட்டால் இது இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்.

பழம்பெரும் கவிஞர் மஹாகவியின் கவிதை, முத்த கவிஞர் சோ. பவின் கட்டுரை - நல்ல பயன்களைத் தோற்றுவிக்கும் தொடர்பாகுதி - என்பன இவ்விதமின் சிறப்பம்சங்களாகும்.

மொத்தத்தில், இத்தனை கையடக்கமாக - குறைந்த, மலிந்த விலைக்கு ($10/-$) இப்படி ஒரு சிறிலக்கிய ஏட்டைத் தந்த ஆசிரியர் அ. யேசுராசா பாராட்டுக்குரியவர், நல்ல கணமானதும் இறுக்கமானதுமான படைப்புக்களோடு ‘கவிதை’ தொடரவேண்டுமென்று வாழ்த்துக் கூறி வரவேற்கிறோம்.

‘கவிதை’ பேணப்படவேண்டும்;
காலத்தின் தேவை - ‘கவிதை’!

— வளவை வளவன்

ஆகவோக்குக்காலாடுவதோடு ஆகவோக்காலாடு

ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தை உருவாக்கும் நோக்குடன் சிரித்தீரன் அடுத்த இதழில் ‘பேணா நண்பர்கள்’ அம்சத்தைத் தொடங்கி இருக்கிறான். புரிந்துணர்வுள்ள மக்களை ஒன்றிணைப்பதே சிரித்தீரனின் தலையாய் சிந்தனையாகும்.

எனவே சிரித்தீரனின் பேணா நண்பர்களாக இனையை விரும்புவோர் பின்வரும் கூப்புப்பளை நீரப்பீரி எமக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.

கூப்பன்

பெயர்:-

முகவரி:-

வயது:-

பொழுது போக்குகள்:-

கையொப்பம்

மனவறை மங்கள வைபவம்!

அக்கா அண்ணா அந்நிய நாட்டில் என்ற கவலையா?
கவலையே வேண்டாம். இருக்கவே இருக்கிறது

ஸ்த்ரோ

வீடியோ படப்பிடிப்பாளர்

கோண்டவில்

கிளை: குளப்பிடிச் சந்தி, கொக்குவில்.

தெடிய களஞ்சியம்

- எழில் ஆடைகள்
- ஏவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்
- பலசரக்கு வகைகள்

வே. சி. மா. களஞ்சியம்

ஆலடிச் சந்தி,
மானிப்பாய்.

இது நவ மொழி
'ஆலை இல்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்'

ஜெயந்தா அரைக்கும் ஆலை

உங்களை அழைக்கிறது

கும்பகாமலை

K. K. S லீதி,
சன்னாகம்.

வினாக்கள் நீதியில் பல்விசுவன்னத்துறை

- ★ தபால் திணைக்களத்தில் மோசடி 34 ஊழியர் கைது. அந்திய நாடு போகாமல் அந்தியநாட்டுக்காசு சேர்க்கிறார்கள்.
- ★ இராணுவம் வெறியாட்டம் 15 வீடுகள் தீக்கிரை. அப்பே புத்த... செல்லும் கறண்ட எப்பா என்கிறார் ஒரு அரசியல்வாதி.
- ★ கடன் கட்ட முடியாமல் 12 விவசாயிகள் தற்காலை. சாவடி செய்பவர்கள் சாகடிப்பு!
- ★ தேர்தல் வாக்குறுதிகள் அள்ளி வீசப்படுகின்றன. உதுதான் 45 வருஷப் பல்லவீ.
- ★ அமைச்சரவைக்கு எதிராக வழக்கு தாக்கு செய்தால் கொலை பயமுறுத்தல். ஜனநாயகம் வாழ்க வளர்க
- ★ சட்டம் ஒழுங்கு நாட்டில் இல்லை. மந்திரிகளுக்குள் இருந்தால்தானே மக்களுக்குள் இருக்கும்.
- ★ தாய்லாந்து ஏழைப் பெண்கள் தரகர்களுக்கு விற்பனை. இங்கு மாப்பிள்ளைகள் கல்யாணச் சந்தையில் வீற்பனை ஆகின்றனரே.
- ★ பிரெஞ்சுக்குப் பதிலாக ஆங்கிலம் பேசி னால் 3, 500 டொலர் அபராதம். இங்கு இன்னிலை ஏற்பட்டால் டாமோ டிரன் தம்பதிகள் என்ன செய்வார்கள்.
- ★ லஞ்சமாக அழகிய பெண்: லஞ்சமாக அதிபர் கேட்டாராம்.

உந்த துரியோதனன்களை உலகில் இருந்து துடைத்தெறிய வேண்டும் என்று, மகளீர் வீடுதலைக்குரல் கேட்கிறது.

★ எமது அரசியல் வாதிகளுக்கு நாக லோகமே கிடைக்கும்.

நாக லோகத்திலும் அவர்களுக்கு இட மில்லை அது அரசியல் வாதிகளால் நிரம்பி வழிகிறது.

உலுக்கிய உரை

“நாங்கள் தயங்க மாட்டோம் நாங்கள் தோற்க மாட்டோம் நாங்கள் : போராண்திலும் போராடுவோம் நாங்கள் கடலிலும் போராடுவோம் சுழுத்திரத் திலும் போராடுவோம் மனவறுதியுடனும் வளரும் வல்லமையுடனும் வான் வெளியிலும் போராடுவோம்.

என்ன வீலை கொடுப்பினும் எங்கள் தீவை நாம் காப்போம் கடற்கரைகளிலும் போராடுவோம் வீமானம் இறங்கும் தரைகளிலும் போராடு வோம்

வயல் வெளிகளிலும்... வீதிகளிலும் போராடு வோம் மலைகள் மீதிலும் போராடுவோம் நாங்கள் ஒருபோதும் சரணடையோம்!”

- வின்ஸ்டன் சேர்க்கில்

வடக்கிற்கான ஒதுக்கீடு
சிங்களப் பிரதேசத்திற்கு மாற்றம்.
வடபகுதிக்கென வந்தவை
அம்பாறை ஆஸ்பத்திரிக்கு

இது வியாழ மாற்றமல்ல
அரசாங்க மாற்றம்

- ❖ பனம் உற்பத்திப் பொருட்கள்
- ❖ பனம் உணவுப் பொருட்கள்
- ❖ தானிய வகைகள்
- ❖ பால்மா வகைகள்
- ❖ பாடசாலை உபகரணங்கள்
- ❖ பிஸ்கட் வகைகள்

**இன்னும் பல பாவனைப் பொருட்களுக்கு
பனை தென்னை வள கூட்டுறவுச் சங்கம்**

★ எங்கள் விற்பனைப் பொருள் பட்டியலைப் படியுங்கள். ★
உங்கள் தேவையே எமது சேவை

பனை தென்னை கூட்டுறவுச் சங்கம்

கற்பகதரு விற்பனை நிலையம்

தாவடிச் சந்தி, கோண்டாவில்.

இது சோள் சுவையல்ல சோழக் சுவை

காரியாலய விளம்பரம்

எதிர்க்காற்றுக் காரணமாக தாமதித்து காரியாலயம் வரும் உத்தியோகஸ்தர் மனிக் கப்படுவார்கள்.

அதிபர்

இருவர் :- ஏன் நீ இப்ப வீட்டால் வெளிக் கிடுவதில்லை?

மற்றவர் :- நான் மெலிந்து போன்ன என்று மனைவி வீடுவதில்லை. சோழக் காற்று என்னைக் கடத்திக் கொண்டு போய்வீடுமென்றபயம்.

எழுத்தாளன் : என்னைடாக்குத்தரிடம் கூட்டிக் கொண்டு போ..... ரீறேஸ்சர் கூடியிட்டுது.

மனைவி:- ! ! ! !

எழுத்தாளன் :- சோழக் காற்றோடு போராட ரீறேஸ்சர் கூடியிட்டுது.

இருவர் :- சோழக் காற்றுக்கும் நகைச்சலை தெரியும்.

மற்றவர் :- ! ! !

இருவர் :- என்னுடைய தொப்பியை கழற்றிக் கொண்டுபோய் வழுக்கல் தலையருக்கு போட்டுவீட்டுற்று.

இருவர் :- என்னைனை சோழக்காற்றுக்கு முகம் நல்லா வாடிப்போச்சு.

மற்றவர் :- சோழகம் என்னுடைய குடையைப் பறித்துக்கொண்டு நன்கொடை கொடுத்திட்டுது.

இருவர் :- மச்சான் சாராயம் ஊத்துப்பட்டுப் போச்சு! சோழகம் குடிக்க மூதல் ஒத்தி எடுத்து வாய்க்குள் பிழிந்து விடு.

இருவர் :- சோழக சீசனிலை பந்தியிருத்தி றது கஷ்டம்

மற்றவர் :- ஏன்?

இருவர் :- கிழியாத வாழை இலையும் எடுக் கேலாது பந்திக்கு பப்படமும் வைக் கேலாது!

வாலிபன் :- காலிக்கு கடிதம் எழுதி கண்டா வக்குப் போட வைச்சிருந்தன் அது சோழகம் பறிச்சுக்கொண்டு போட்டுது.

இருவர் :- அது ‘யீர்’ மெயில்லை போகும் பயப்பிடாதே

விவசாயி : இனி நான் வாழுத்தோட்டம் போடமாட்டன் மின்காய்த் தோட்டம் தான் போடுவன்.

மற்றவர் : !!!

இருவர் : சோழகம் குலைபோட்ட வாழை எல்லாவற்றையும் முறிச்சுப் போட்டுது.

செய்திச் சிலம்பு ரூபாய்கள்

பிரச்சினை தீர்க்கத் திட்டம். பாதுகாப்பு அமைச்சு வகுத்துள்ளது.

இராணுவப் பேச்சாளர் தெரிவிப்பு:- இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு அரசிடம் கிடையாது.

பி. பி. சி. செய்தியாளர்.

இனப்பிரச்சினைக்கு உறுதியான முடிவு வேண்டும்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்.

இனப்பிரச்சினை தொற்றுவிக்கும் அரசாங்கமாகவே பூநிலங்கா உள்ளது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்.

வெயிலில் அலைந்து களைத்துப் போனாய்
எல்லாவற்றிற்கும் பிரகாஷ் பல்பொருள் வாணிபம் இருக்கே

ஸ்ரீ மோட்டார் செக்கிள்
நீர் இறைக்கும் இயந்திரம்

இதிரிப் பாகங்கள்

★ பால்மா பொருட்கள்
★ பலசரக்குச் சாமான்கள்

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

பிரகாஷ் பல்பொருள் வாணிபம்

157, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள் திருப்தியே எமது திருப்பணி

சிறுகதை

மனிதம்!

— ஆதிலட்சுமி சிவகுமார்

இறையும் நட்சத்திரங்களுமாய்..... நீலவானம் கண்கொள்ளாக் காட்சி தந்தது. குளிர்ந்த காற்று காதுமடவ்களை உரசிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், இவற்றையெல்லாம் ரசித்து அனுபவிக்கும் மனநிலை பரஞ்சோதிக்கு இல்லை.

நடையை எட்டிப்போட்டான்!

ஓவ்வொரு துண்டுப் பாணோடும் தேந்ரோடும் காலையில் பள்ளிக்குச் சென்ற பிள்ளைகளின் நினைப்பு, வெறும் எலும்பும் தோலுமான அவன் கால்களுக்கு உறுதியைக் கொடுத்தன!

வழுமையாக அவன் வரும் வேளைகளில், பூட்டிக் கிடக்கும் செல்லத்துரை கடையில் இப்போது பெற நோமாக்ஸ் ஒளிர்ந்துகொண்டிருந்தது.

மடியிலிருந்த இரண்டு நாற்றுபாய்த் தாள்களில் ஒன்றை மிகவும் கவனத்தோடு எடுத்தான்!

“பிள்ளையனங்கு ஒரு வடையோ..... இல்லாட்டி பில்கற்றோ வாங்க வேணும்..... மிச்சத்தைச் சில்லறையாய் வாங்கினால் பத்துருபாயை பிள்ளையாற்றை. உண்டியல்லை போடலாம்.....”

கடைவாசலில் ஏறியபோது, கதவுக்குப் பக்கத் தில் நின்று நாலுபேர் ‘அரசியல்’ கடைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்!

செல்லத்துரை வெறும் “பார்வையாளராய்” காகசப்பட்டறையில் அமர்ந்திருந்தார்.

“அன்னை நாலு வடைதாங்கோ.....” நாறு ருபாயை விரித்துச் செல்லத்துரையிடம் நீட்டினான் பரஞ்சோதி!

அவன் நீட்டிய பணத்தை வாங்கி பெற்றோ மாக்ஸ் வெளிச்சத்தில் உயர்த்திப் பார்த்துவிட்டு, லாக்சிக்குள் போட்டார் செலவத்துரை.

“வேறை என்ன? ”

பரஞ்சோதி தலையை ஆட்டினான்.

உள்ளே பார்த்து “நாலுவடைகுடு” என்றார்.

அவர் சொல்லி வாய் மூடுவதற்குள், பெணியனும் காற்சட்டையும் அனிந்த சிறுவன் - பரஞ்சோதியின் இளையமகனுடைய வயது இருக்கும் - பொட்டலத்தை நீட்டினான்!

மேசையில், சில்லறைகளை அள்ளிப்போட்டு, சுட்டு விரலால் எண்ணி பரஞ்சோதியின் கைநிறையத் தந்தார்!

எண்ணிப்பார்க்க நேரமின்றி, அப்படியே சில்லறையை மடியில் கட்டினான்!

“காமினி ஐக்கியதேசியக் கட்சியில் இணைந்த தையும் - இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் உயிருட்டப் படவேண்டும் என்று அறிக்கை விட்டதையும் கடைவாசலில் நின்றவர்கள் சிலாகிப்பது அவன் காதில் விழுந்தது!

இந்தப் ‘புத்திஜீவிகளின்’ காரசாரமான ‘அரசியல் விமரிசனத்தை’ காதில் போட்டுக்கொள்ளாது படியிறங்கினான் பரஞ்சோதி!

பிள்ளையார் கோயில் இருளில் கிடந்தது. உள்ளே கருப்பக் கிரகத்துக்குள் மட்டும் சிறிய ஒளிப்பொட்டு தெரிந்தது. மண்டபத்துக் கதவோடு பிணைக்கப் பட்ட உண்டியல் பெட்டியில் இரண்டு ஐந்துருபாக் குற்றிகளைப் போட்டு விட்டு வெளியே வந்தான்! மனது மிதந்தது!

வெளிச்சமில்லாத ‘லாண்ட் மாஸ்ரர்’ ஒன்று இரைந்தபடி பின்னால் வந்தது!

இருட்டான ஒழுங்கையில் - கால்கள் நிதானத் தோடு பதிந்தன!

கறையான் அரித்த வேலிக்கு “பாதுகாப்பாக” இருக்கும் தகரப்படலையை தள்ளிக்கொண்டு உள்ளே போனான்!

நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு மடியில் நாற்றி அறுபதுருபா! சந்தோஷமாயிருந்தது!

‘ராசு..... ராசு’ மனைவியை அழைத்தபடி உள்ளே போனான்! பதிலில்லை.

அவனைக் கண்டதும் மனைவி விக்கலெடுத்து அழுதாள்! “பொழுது படப்போலை பிள்ளைக்கு போத்திலோடு வெட்டிப் போட்டுது..... ரத்தம் வந்துகொண்டே இருக்குது.....” விம்மலூடாக வார்த்தைகள் சிதறின்!

பிள்ளை துணிச்சுருளில் சுருண்டபடி கிடந்தது!

“நல்லகாலத்துக்கு மடியிலை காசுகிடக்கு.....”
குழந்தையைக் குளிந்து தூக்கிக் கொண்டான்!

“நானும் வாறனப்பா.....” ராசவும் பின்னால்
நடந்தாள்.

ஆளை ஆள் தெரியாத இருள். சிக்கன விளக்
குக்கட, இருளில் மூலையில் கிடந்தது!

செல்லத்துரை கடைக்குப் பக்கத்தில் டிஸ்பென்
சறி. கதவில் பூட்டுத் தொங்கியது!

“டொக்டர் ஜயா..... டொக்டர் ஜயா.....”
“.....”

டொக்டர் ஜயா..... டொக்டர் ஜயா.....”

“எட்டுமணிக்குப்பிறகு ஜயா ஒருத்தரையும்
பார்க்கமாட்டார்..... நாளைக்கு விடிய
வாருங்கோ.....”

“காயத்தாலை ரத்தம் வடியுது.....”

“அவர் இப்ப பார்க்கமாட்டார்”

மறுவார்த்தைக்கு இடமின்றி ஜன்னல் முகத்தில்
அறைந்தது.

தெருவில் இறங்கினார்கள்.

“உதிலை ஒரு பொம்பிளை டாக்குத்தர் இருக்கிறா..... கேட்டுப்பாப்பமே.....”

சற்றுத்தள்ளி, சந்திகடந்து, ஒழுங்கையில் இறங்கினார்கள்

பெரிய நாய் கேற்றுக்குள் ஓடி ஓடிக் குரைத்தது!

“அம்மா..... டொக்டர் அம்மா..... அம்மா.....”

சடாரென்று வெளிக்கதவு திறந்தது! இருளில்
ஒரு உருவும் கேற்றை நோக்கி வந்தது!

“என்ன?.....”

“ஜயா..... பிள்ளைக்கு காயம்..... அம்மா
விட்டை ஒருக்கா.....”

“அவ இனிப்பார்க்கமாட்டா.....”

“ஜயா..... பெரியாஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோக
வாக்களில்லைய்யா..... ரத்தம் வடியுது..... ஒருக்கா
அம்மாவை.....”

“காலமை வாங்கோ.....”

கதவு சடாரென்று பூட்டப்பட்டது!

“நடந்தெண்டாலும் பெரியாஸ்பத்திரிக்கு
கொண்டு போவும்..... பிறகு தையல் போட ஏலா
மல் போயிடும்.....”

“இந்தக் குளிருக்கை நடந்துகொண்டுபோக
வேறவருத்தம் வந்திடும்.....”

வீடுநோக்கி நடந்தார்கள்!

“இஞ்சையப்பா உந்த ஒழுங்கைக்குள்ளை எங்கட
பிள்ளையளின்றை காம்ப் கிடக்கு..... ஒருக்கால்
பெரியாஸ்பத்திரியிலே விடச்சொல்லிக் கேட்டுப்
பாப்பமே..... பிள்ளையள் மறுக்காது.....”

அவன் கால்கள் சடாரென்று நின்றன.

ஒழுங்கை அந்த வீட்டின் மூன்றால் முடிந்தது.

“தம்பி..... தம்பி.....”

கேற்றில் தட்டினார்கள்.

“ஆர்.....?”

“அது நாங்கள் தம்பி..... உங்காலை இருக்கி
றனாங்கள்.....”

ரோச்கைற் ஒன்று விரைந்து வந்தது.

“என்னய்யா..... ஆரிட்டை வந்தவீங்கள்?.....”

“தம்பி..... என்றபிள்ளை..... என்றபிள்ளை.....
என்ற.....”

“அம்மா அழாதேங்கோ..... விசயத்தைச் சொல்
லுங்கோ.....”

ராச இன்னமும் கூடுதலாக அழுதாள்.

“தம்பி, பிள்ளைக்கு போத்திலோடு வெட்டிப்
போட்டுது..... ரத்தம் நிக்குதிலை பிள்ளை
சோருது..... ஊரிலை இருக்கிற இரண்டு டாக்குத்
தர்மாகும் பாக்கமாட்டம் எண்டிட்டினம்..... நீங்கள்
ஒருக்கா பெரியாஸ்பத்திரியிலை உங்கடை வாக்
ஞத்துலை விட்டுவிடிறியளே....”

இளைஞன் உள்ளே ஓடினான்.

அந்த இருளிலும் முதுகில் துப்பாக்கி தெரிந்தது।

“எங்கட பிள்ளையள் உதவும்.....”

உள்ளே பேச்கக் குரல்கள் கேட்டன.

இளைஞன் திரும்பவும் வந்தான்.

“ஜயா..... உள்ளை வாங்கோ.....”

உள்ளே போனார்கள்.....

“உள்ளுக்கு வாங்கோ ஜயா.....”

தயங்கித் தயங்கி உள்ளே - அறைக்குள் போனார்கள்!

அறையில் அரிக்கன்லாம்பு எரிந்தது. சுவரில்
தலைவரின் நெஞ்சளவிலான படம்.

தூக்கத்திலிருந்து எழுந்தவன் போல - ஒரு இளைஞன் வந்தான்.

“காயத்தைக் காட்டுங்கோ பாப்பம்.....”

காயத்தைச் சுற்றியிருந்த துணியை அவிழ்த்துக் காட்டினார்கள்.

இரத்தம் வடிந்தது.

“எங்களிட்டை முதலுதவி மருந்து இருக்கு..... இரத்தம் போகாம் இருக்கிறதுக்கு கட்டிவிடலாம்..... விடிய ஆஸ்பத்திரியிலை ஊசிபோடுங்கோ.....”

காத்திருக்காமல், காயத்தைச் சுத்தப்படுத்தி னான்.

மருந்துகட்டினான்.....

“பெரியகாயமில்லை.... பயப்பிடாதேங்கோ...”

நன்றி சொல்ல வார்த்தைகளைத் தேடிக் கொண்டிருந்தபோது - முதுகில் துப்பாக்கி சுமந்து கொண்டிருந்த இளைஞன் தேநீரோடு வந்தான்.

பிரமித்துப் போனார்கள்..... “ ஜயா..... கடியுங்கோ.....”

குழந்தைக்கும் பருக்கினார்கள்.

மனதில் உற்சாகம் பிறந்தது..... நம்பிக்கையும் தான்!

“தம்பி போட்டுவாறம்.....”

வெளியே வந்தார்கள்.

ரோச்சைற்றைப் பிடித்து இளைஞன் அவர்களை மோட்டில் ஏற உதவினான்!

அந்த வெளிச்சத்தில் அவர்கள் நடந்தார்கள்!

மூடி சுயந்த மன்னன்..

உங்கள் ஸ்தா
மனங்தலீல் எனக்கு
ஒரு வேலை தாநாங்கள் ஜயா

ஜயா தயவுசெய்து
ஒரு 100ங்கர கடன்
தாநாங்கள்

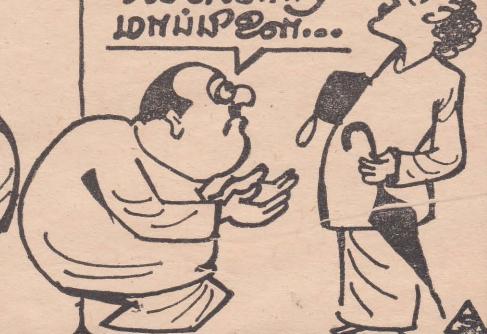
ஜயா உங்கள்
வீடுகளில் ஓன்றை
எனக்கு வாடனைக்குத்
தாநாங்கள்

ஜயா எனக்கு ஒரு
கலைக்டர் சேப்டியீக்கப்
தாநாங்கள்

தாநாகர் நீதான்
எண்ணைக்காப்பாற்ற
வேணும் மகனுக்கு
நல்லிலைந
மாய்மீனை...

வரலாறு சொல்வதனைக் கேளு

காட்டானை போலருமை
 நாட்டி நயம் படைக்கும்
 விட்டெருமை என்றுரை செய்
 பாட்டும் பயனளிக்கும்
 நீட்டோலை தமைப் படியார்
 தாரணி யில்மர மென்றே
 பாட்டெழுதி வைத்தார்க் கென்
 பணி யொன்றும் புரியாதோ?

தண்ணீர் விட்டே வளர்த்ததரு
 தக்கபயன் தராது விடின்
 கண்ணீர் வடித்துக் கணக்கெடுத்து
 காலச் செலவு தானுரைத்து
 மண்ணீரம் காய்வதன் முன்
 மாற்றுப் பயிர் வைப்பீர்.
 தண்ணீரென்றேதும் நீர்
 எனக்கெனவே தந்தீரா?

நெல்லுக்கும் புல்லுக்கும்
 வரப்புயர நீரிறைப்பீர்
 கல்லுச் சிலை கஞக்கும்
 கருதிடு நீரு மாட்டீர்
 மல்லுப் பிடித்துமா வாழைபலா
 கழுகுக்கும் நீரிறைப்பீர்
 சொல்லுக் காய் கூட
 எமக் கெனஇட்டரோநீர்?

சூறியா அமோனியம் ரிடிளம்ரதும்
 தேடிக் கொடுப்பீர் தெரிந்தெடுத்து
 பிழேயர் கொண்டே பொலிடோல்
 அன்ரக் கோல் தெளிப்பீர்
 ஆரேனும் எங்கள் அருமைக்காய்
 அளித்தீரா இவற்றி லேதும்
 ஆனாலு முமக் காகத் தாளாது
 பயனேது விட்டேன் தாராது.

சேர சோழ பாண்டியற்கும்
 சேர்ந்த தமிழ்ப் பாவலர்க்கும்
 வார மொடு பங்களித்தல் கண்டு
 வரகவிதை செப்பியது முன்று
 தேரையற்கும் தெள்ளுதமிழ்
 குறுமுனிக்கும் காப்பியர்க்கும்
 வரையறுக்க வரையான பேறு
 வரலாறு சொல்வதனைக் கேளு.

சிறுக்கை

வீங்கிள்... வீங்கிள்... லிட்டல் ஸ்டார்...

விட்டன் வெளியீடாக அண்மையில் செலவின்த சிறுக்கைத் தொகுப்பொன்றி விருந்து இக்கை பிரசரமாகிறது.

இக்கைகள் பாரதியாரின் புதிய ஆத்தி சூடிக் கருக்கனுக்கு உருக்கொடுக்க என்னிய ஆண்த விடங்கள் ஆசிரியர் மூத்தின் சிந்தனைக் கள்தில் உதித்தவையாகும்.

“வீங்கிள்... வீங்கிள்...

விட்டில் ஸ்டார்.....” என்ற இச்சிறுக்கைதெயில் தலைப்பைத் தாங்கியே இச்சிறுக்கைத்த தொகுப்பும் வெளிவந்துள்ளது.

நன்றி
பரசுராம் பிஸ்வாஸ்
விகடன் வெளியீடு.

நடவடிக்கைக்கு யாழ்ப்பாணம் கோட்டைக்குள் நுழைந்தாகவேன்று ஏற்ற என்று தீட்டவட்டமாக முடிவு எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. ஒருவழியாக டெல்லியிலுள்ள அரசியல் தலைவர்கள் உறுதியான உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்களே ...”, என்று நினைத்துக் கொண்டார் கர்னல் சுதீர்ச்சிங்.

வெளியே, ராணுவம் முன்னேறுவதற்குப் பிறப்பிக்கப்படும் உத்தரவுகள் காதில் விழுந்து கொண்டிருந்தன. பள்ளிக்கூடத்தில் முகாமிட்டிருந்த கீட்டத்தட்ட இருந்து இந்திய வீரர்களின் ஒருமித்த கலாசு ஒதைகளைச் சுக்காக ரசித்தார் சுதீர்ச்சிங். ஜனங்கள் நன்றாகத் தீர்ந்து சாலையைப் பார்த்தார், ஜன நடமாட்டமே இல்லை. அவரது நிறைத்த மிசைக் கும் தாழ்க்கும் இடையே மெலிதான முறைவு விரிந்தது ஒரு மாதத்துக்கு முன்பு இங்கே முகாமிட வந்திரங்கியபோது கைதட்டி வரவேற்றார்கள்! இன்று வெறிக்கோடி இருக்கிறது “அரசியல் மாறுகிறது..... மனிதர்கள் மாறுகிறார்கள், சுதீர்ச்சிங் முன்னுறுத்தார்.

வெளியில் வந்து விறைப்பான சல்யூட்டுகளை ஏற்றவாறு, ஜீப்பை நோக்கி நடந்தார் சுதீர்ச்சிங். மாலை நோற் சின்வாங்கிக் கொண்டிருந்தது. வழக்கத்தைவிட அசாத்திய வேகத்துடன் இருள் வரும் அடையாளங்கள் தெரியவே மேலே பார்த்து

தார். கரிய மேகங்கள் தீரண்டு கொண்டிருந்தன.

சல்லியுடன் ‘ஸாப்’ என்று ஒரு குரல், ‘ஸாப்.....! ஒரு அவசர மெஸேஜ் வருகிறது உங்களுக்கு.....’

“இதோ வருகிறேன்.....”

வலதுபுறம் இருந்த ஓர் அறைக்கு சுதீர்ச்சிங் விரைந்தார்.

சுதீர்ச்சிங் கவலையை அதிகரிக்கும்படியான தகவல்கள் காத்திருந்தன.....

..... “சற்று முன்பு விடுதலைப் புலிகளின் ஓயர்வெஸ் பேச்சுக்கிணங்க இடையெரித்துக் கேட்டதில், வவுனியா விலிருந்து வரும் இந்தியச் சமாதான படைகளைத் தடுக்கத் திட்டம் போடப்பட்டிருப்பது தெரிகிறதாம்! சக்திமிக்க கண்ணிவெடி ஒன்று இடையே பாதையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உஷாராக முன்னேற வேண்டும். ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டு அர்த்தம் பார்த்தில், ஏதோ ஒரு கூட்டு ரோடு ஒன்றைக் கடந்து பிறகு வரும் பாதை ஆபத்தானது என்று தகவல்! கண்ணிவெடி எங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது நிச்சயமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. வழியென்கும் புதர் மன்றிய அடர்ந்த பணைக்காடுகள்.... கண்ணிவெடி வெடித்த பிறகு, ஒருவேளை விடுதலைப்புலி கள் தாக்குதலும் நடத்தலாம். அதே நேரத்தில் இந்தியப்படை யாழ்கோட்டைக்கு வந்து சேரவேண்டிய தீட்டத்தில் மாறுதல் இல்லை..... நாளைக் காலை குறித்த நேரத்தில் அங்குள்ள பட்டாளத்துடன் இவர்கள் சேர்ந்தாக வேண்டும்.....!

சிற்றனையுடன் அந்த அறையை விட்டு வெயேவந்த சுதீர்ச்சிங் அவசரமான சில உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்தார். படைகளை முன்னே வழிநடத்திப் போகவேண்டிய மாற்றினார்..... இந்தியச் சமாதானப்படை மிகுந்த ஏச்சரிக்கையுடன் முன்னேற்ற தொடங்கியது. முன்னால் நீண்ட

சென்ஸர்’ கருடன் ஒரு குழ அடி, மேல் அடிவைத்து.....

“ஜீஸஸ்!” என்று லீலோமினா கூவியவுடன் வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த பஸ் நீண்றுவிட்டது. பரபரப்புடன் எட்டிப் பார்த்தார் டிரைவர், தன் தவறை உணர்ந்தவள் போல் “ஒன்றுமிக்கல..... நீங்கள் வண்டியை ஒட்டுங்கள் டிரைவர்;” என்று சொல்லிவிட்டு, அருகில் வந்த வீலாவைப் பார்த்து, “சாந்தீயின் உடம்புச்சூடு அதிகமாயிருக்கிறது..... வவுனியா போனவுடன் முதலில் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்க வேண்டியதுதான்” என்றாள் லீலோமினா.

ஒழு வயதே நீரம்பீய அந்தப்பி, கொடியிலிருந்து பறிக்கப்பட்டது போல ஜாத்தால் துவண்டிருந்தது. வீலா தொட்டுப்பார்த்தாள், ஜாரம் ரொம்ப அதிகமிருக்காது மேட்டு இவன் ரொம்பவும் பூஞ்சை ... கஞ்சி, ஹார்லிக்ஸ் எல்லாமே வாந்தீய யெடுத்துவிட்டாள் வீக்காக இருக்கிறாள்.” என்றாள்

“ஆண்டவரே! இந்தக் கண்டம் எத்தனை நாள் விடிவு எப்போது.....? என்று மெதுவாக நொந்தார் மதர் ஜோஸ்தீன்.

“மதர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புறப்படும் போதே சாந்தீயி சரியில்லை போதனா வைத்தியசாலை சாலையில் சேர்த்துவிட்டு வந்திருக்க வேண்டும்..... நாம் செய்தது மட்டதனம்.....” என்றாள் வீலா மெள்ளன.

“அது முடியாது அம்மா! சாந்தீயி அநாதை என்பதால் அவளை அநாடையாக விட்டுவிட்டு வருவதா? அதோடு, போதனா வைத்தியசாலை மீது செல் தாக்குதல் நடக்க வாயே.....” என்றவர், “ குழந்தை களே உங்களுக்கு சகாயமேரி

ஒரு கைத் சொல்வாள் சந்தோ
ஷமாக அதைக் கேளுங்கள்
சாந்தினிக்கு காலையில் ஜாரம்
இருக்காது புது ஹொஸ்டலில்
போனவுடன் இரண்டு நாள் ரெஸ்ட்
லீவு ” என்று அறிவிப்பு
கொடுத்தார் மதர் ஜேஸ்லீன். இரண்டு
நாள் லீவு! லீஃமூறை என்ற
வார்த்தை குழந்தைகளுக்கு உற்சா
கம் தரும் மந்திரவார்த்தை என்று
மதருக்குத் தெரியும் குழந்தைகள்
முகத்தில் சிரிப்பு!

ஒரோவர் தீடுவிரன்று வண்டியின்
வேகத்தைக் குறைத்தார் மறைத்
தூறல்கள் மேகத்திலிருந்து கருயை
யைப் பூசிக்கு இறக்கிக் கொண்டிருந்தன.

“ குழந்தைகளே... ! இப்படித்
தான் உலகம் சிருந்திக்கப்பட்ட
போது நட்சத்திரங்களே இவ்வாமல்
வானம் இருளாக இருந்தது... அழகே
இல்லை... பூசித்தாய் ரொம்ப வருத்
தப்பட்டாள்... நட்சத்திரங்கள் தோன்
ரின கதையை சொல்லப் போகிறேன்...”

* * *

எந்த நேரத்திலும் முன்னேறி கொண்டிருக்கும் இந்தப் படைக்கு
ஆபத்து வரலாம்!

ஆள்காட்டிலிரும் நகத்தால் கைக்
கட்காரத்தின் பக்கவாட்டில் அழுத்தி
வெளிச்சம் ஏற்படுத்தி நேரத்தைப்
பார்த்தார் கர்னல் சுதீர்ச்சின். அந்த
ஒஜிட்டல் வாட்சின் நம்பர்கள் கிளை
ந்து போயிருந்தன। “என்ன வாட்சிகிடு!
என் பொண்டாட்டி மீறந்தநாள்
பரிசு!”

மீண்டாலிருந்த ஆலீஸ்...
புன்னகையோடு நேரம் சொன்னார்.
ஜீப்ரீன் மீண்டாலிருந்து ஒவிய
பெருக்கி முன்னமுனுக்க ஆரம்பித்தது.
ஹெப்போனை காப்டன் ராகாதில் மாட்டிக்கொண்டார்.

ஏதோ செய்தி கூட்டுப் படிப்ப
பானர், சில உத்தரவுகளைக்

கொடுத்துப் பார்த்தார் கடைசியில்,
“கடவுளே... !” என்று சொல்லி
விட்டு அதைக் கழற்றி வைத்தார்.

“யாழ்ப்பாண ரகசிய கேம்ப்பு
லிருந்து அவசரச் செய்தி...”

“என்ன... ?” சுதீர்ச்சின்

“வவுனியாவிலிருந்து நாம் யாழ்ப்பாணம் போகிறோம்! யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து செஞ்சிலுவைச்சங்க பஸ் ஒன்று வவுனியாவுக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றதாம்! அதீல் அறுபதுக்கு மேல் கான்வெண்டு குழந்தைகளாம்! செல் விழுந்து அவர்கள் ஹாஸ்டல் தீப்பற்றி விட்டதாம்... பாதுகாப்புத்தேடு வவுனியாவிலுள்ள அவர்களுடைய இன்னொரு ஹாஸ்டலுக்குப் போகிறார் கூாம்...”

பத்ரிப் பேரனர் சுதீர்ச்சின்.

“கண்ணிவெடி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது... இந்தப் பாதையில் வரவேண்டாம் என்று உடனே சொல்லுகின்கள்...” — சுதீர்ச்சின்கின் குளில் அவசரம்.

“சொல்லிப் பார்த்தேன்..... பஸ் கிளுகிலிட்டாம். பஸ்கடன் இனிமேல் தொடர்பு கொள்ள முடியாதாம்..... பாலம், குழந்தைகள் ’

‘குழந்தைகளைக் கண்ணிவெடி ஆபத்திலிருந்து எப்படியாவது கூப்பாற்றவேண்டும்..... எப்படி.... ? எப்படி? தலை வெடித்துவிடும்போலிருந்து கரன்னுக்கு.

“ஸாப்..... ஒரு கூட்டு ரோடு வருகிறது.....”

அடுத்த நிமிடம் ட்ரக்குகள்..... கனரை ரீரங்கிகள் எல்லாம் ஆயை வேகத்தில் அழுங்கின.

ரீரங்கள் பணக்காட்டிலும் புதர்களிலும் படர்ந்து தரையோடு தரையாக ஊர்ந்தார்கள் ...

அந்தக் கூட்டு ரோட்டைத் தாண்டும் போது முக்கால் மணிக்குமேல்

ஆகியது. தங்களுக்கு நேரக்கூடிய ஆபத்தையிட, குழந்தைகளை எப்படிக் காப்பாற்றவது என்ற முப்பத்திலேயே செயலிழந்து காணப்பட்டார் கூத்திச்சிங்.

* * *

சுகாயமேரி சொல்லிக்கொண்டிருந்த கதையைக் கற்பணையிலும் பார்த்தவாறு குழந்தைகள் மெய்யறந்திருந்தன. பஸ் கூட்டுரோடு ஒன்றைக் கடந்திருந்தது!

சுகாயமேரியை ஒரு குழந்தை தொட்டு முன்பக்க இருக்கையைக் காண்திருந்து. “மதர்ஜெபம் செய்யிறாங்க அக்கா” என்றாள். மேரி அந்தக் குழந்தைக்கு முத்தமிட்டாள்.

“நாமும் கொஞ்ச நேரம் கண்ணை முடித் தீயானம் செய்வம்... சீருக்காப்பிடவாம். அதுக்குப் பிறகு எல்லோரும் ரைக்ஸ் சொல்லலாம்!” என்றாள் சுகாயமேரி.

“ஆக்கா இன்றைக்கு ஆகாசத்தில் நட்சத்திரம் வருமா.....?”

மேரி அந்தக் குழந்தையின் கண்ணத்தைத் தாங்கிக் கொண்டாள். “வரும்டா கண்ணே! நீ கேட்டால் ஆண்டவர் நட்சத்திரங்களை வாரி வீசுவார் ... தங்கக் காசுகளையும் வாரி வீசுவார்” என்றாள்!

உண்மையில் இந்தக் குழந்தை கேட்டால் ஆண்டவர் கொடுக்க மாட்டாரா என்ன? சுகாயமேரியின் கண்ணில் நீர் முத்துக்களாகத் தெரிந்தன.

தாதீகள் நாலைந்து பேர், தட்டில் ரொட்டித்துண்டுகளையும் பழங்களையும் வைத்தவாறு ஒவ்வொரு குழந்தைக்காகக் கொடுக்க ஆரம்பித்த போது பஸ் முன்னால் உள்ள ஆபத்துத் துளியும் தெரியாமல், வேசமாக மற்றொரு கூட்டு ரோட்டைக் கடந்து.....”

* * *

சிரித்திரான்

"ஸார்...ஸார்...! என்று - ஜீப்பின் சின்ஸீட்டில் இருந்த காப்டன் ரா அவசரமாக அழுத்தார்..."

மிகையை முறுக்கி விட்டவாறு கர்னல் சுதீர்ச்சிங் யோகங்களையோடு திரும்பிப் பார்த்தார்.

"ஸார், தமிழில் சிவர் பேசுவது நம்ம ரேடியோலில் கேட்கிறது...".

"அப்படியா....."

"பக்கத்தில் எங்கேயோ உள்ள விடுதலைப்புலிகளின் பேச்சுதான் ஸார்! தீயாகேசன் என்பவர் செய்தி அனுப்புகிறார்..... அடுத்து வரும் கூட்டுப் பாதைகளில் ஏதோ ஒன்றில் கண்ணிவெடி இருக்கிறது....."

சுதீர்ச்சி, "இடம் புரிகிறதா...?"

"மேப் பார்க்க வேண்டும் ஸார்!"

ஜீப் நிற்கிறது. படை முன்னேற்றம் தடுக்கப்படுகிறது. காப்டன் ரா முன்பு வரைபடம் விரிக்கப்படுகிறது. வியர்வை வழிந்தவாறு டார்ச் ஒளி யில் கப்டன் ராவின் கண்கள் ஓடின.

இரவு வண்டுகளின் ரீங்காரம் யுத்த பயங்கரத்தை மிகைப்படுத்தி யது துப்பாக்கி முனையால் இரு ணையும் புதர் கணையும் கிழித்தவாறு இந்தியப் படைகள் பதுங்கிக் கொண்டன.

அடுத்து வரும் இரண்டு கூட்டு ரோடுகள் மீக ஆபத்தானவை என்பது தெரிய வந்தது..... சில விசேஷ உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க சுதீர்ச்சியானார்.

அப்போது.....

"அதோ பாருங்கள் கர்னல் ஸாப்......." ஜீப் டிரைவரின் குரல். தொலைதொரத்தில் பஸ்ஸின் ஹெல் வைர் வெளிச்சம் - சிறு புள்ளியாகத் தெரிகிறது.

"கடவுளே.....!" - சுதீர்ச்சி.

* * *

"ட்விங்கிள் ... ட்விங்கிள்..... லிட் டில் ஸ்டார்

ஹூன் ஐ வொண்டர் வாட் யு ஆர்....."

பஸ்ஸிலிருந்து குழந்தைகளின் கரம்ஸ், மழை ஓய்ந்த அந்த நிசப்த மான இருளில் காட்டுக்குள் பரவுகிறது.....

அந்த அடர்ந்த காட்டுக்குள் ஒரு ட்ரக்கில் அமர்ந்து மேலிட்த்துடன் ரகசிய ரேடியோலில் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள், தீயாகேசன் தலைமையில் ஆறு புலிகள்! சுற்று நோத்துக்கு முன் நூறு அடி தூரத்தில் இருக்கும் பாதையில் கண்ணி வெடியை வெடு நேர் த்தியாக மறைத்து வைத்துவிட்டு அதீலிருந்து உயிருடன் தப்ரிக்கப்போகும் பண்வீரர்களையும் தீர்த்துக்கட்டத் தயாராகக் காத்திருக்கிறார்கள்.

"அதோ..... இந்தப் பக்கம் பாருங்கள் தலைவரே....."

"அதோ பஸ் அல்லவா யாழ்க்கரிலிருந்து வேகமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது!"

"பாவம், சிறு குழந்தைகள்..... கோரஸாகப் பாட்டுச்சத்தும் கேட்கிறது"

கணகரத்தினம்.

"அவர்களைக் காப்பாற்றியே தீர வேண்டும்..... நம் வெடுக்கு ஒன்று மறியா இளம்பீருங்கள் பலியாகக் கூடாது....." முடிக்கிறார் - தீயாகேசன்.

"இந்த லீபத்தைத் தடுக்க ஒரே வழிதான் இருக்கிறது!" கணகரத்தினம் கூறுவது தலைவருக்குப் புரிகிறது.

கனத்த நெஞ்சடன், "சரி..... அப்படியே செய்ய... இனி நீதானிப்பதில் அர்த்தமில்லை கணகரத்தினம்!" - தீயாகேசன்

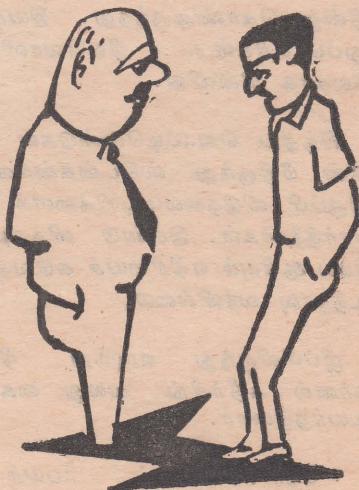
"நானும் வரட்டுமோ கணு.....!" என்றான் தேவா.

"தேவையில்லை நான் போதும். சாவு நமக்குப் பெரிதல்ல..... கழுத் திலேயே சாவு நமக்குத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறதே....." இந்தக் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றினால் நமது கனவான கழும் கிடைக்க இவர்களிடமிருந்து குமாப்பாக்களும் புலேந்திரன்களும் தோன்றலாம்..."

கணகரத்தினம் கையை இழுத்து முத்தமிட்டார் தீயாகேசன், தேவா கால்களில் விழுந்து கதறினான். கணகரத்தினத்தை ஆலீஸ் கனம் செய்து கொண்டான் முத்தாசன், மானைப்போல் தாலீக் குதித்து ஒடினான் அந்த இளைஞருள் கணகரத்தினம்.

"தப..... தப....." என்ற பூட்டின் ஒலி சுதீர்ச்சிக்கையும் காப்டன் ராகவையும் உடுார்ப்படுத்துகிறது

கையிலிருந்த டார்ச் லீளக்கையும் அணைத்துவிட்டு உண்ணிப்பாகக் கவனிக்கிறார்கள். அந்த இருட்டியும் ஒரு நிழல் உருவும் காட்டுக்குள்ளிருந்து சாலையை நோக்கி ஒடிவருவது தெரிகிறது 'யார் அது...?'

ஒருவர்:- எனக்கு ஒரு ஜம்பது ரூபாய் கடன் தாங்க உங்களிடம் சோதிடம் கேட்பதற்கு.

என்ன நடக்கிறது? என்று நினைத்துப் பார்க்கக்கூட நோ ஸ்லை!... ஒரு வீராடி... ஒரே வீராடி தான்..... மீகப் பயங்கரமான சுத்த வுடன் காதுகள் கிழிந்து போகும் அளவுக்கு வெடி ஒசை எழும்பியது. ... ஓராயிரம் மின்னல்கள் நாற்புறமும் ஶாய்ந்து சீதறின. கொப்பளமாக நெருப்பு கிழித்துக்கொண்டு மேல் நோக்கி கிளம்பியது.

அழுந்தைகளைக் காப்பாற்ற விடுதலைப்புலி உயிர்த்தியாகக் கெய்தி குக்கிறார். கண்ணிவெடியை அகற்ற முடியாமல்.... வேறு வழியில் ஸாமல்... நன்றாகப் புரிந்துவிட்டது சதீர் கிஸ்குக்கு.

வெடி வெளிச்சத்தில் ஒரு ட்ரக் மறைவிடத்திலிருந்து பாதை நோக்கி நகர்ந்துவிடுவது நன்றாகத் தெரிந்து.

கலங்கிய கண்களுடன் ட்ரக்கைத் திருப்பிய தீயாகேசன் தீடுக்கிட்டார். "முத்தாரசன்... இன்டியன் ஆர்மி...!"

விடுதலைப் புலிகளின் கைகள் அவரவர் இடுப்பை நோக்கி சென்றன. சென்ற கைகள் அங்கேயே கீலையாயின. ஒரு பட்டாலியனே அவர்களைச் சுட்டுவிட்டதைக் கம்பீரமாக நின்று கொண்டிருந்தது. இயந்திர துப்பாக்கிகள் நிலவொளியில் வேசாக மின்னின.

இந்திய லெப்டினன்டுகள் ஜீப் பேன் ரீதிருந்து ஸ்டென்கன்களைத் திருப்பி விடுதலைப் புலிகளைக் குறி பார்த்தார்கள். ஓரண்டு வீராடிக்கு மேல் ஆகியும் எதிரியைக் கடுவதற்கு உத்தரவு வரவில்லை.

ஜீப்பிலிருந்து எழுந்து நின்ற கர்னல் சதீர்ச்சிங் வலது கையை உயர்த்தினார்.

"நோ! டோண்ட் :பயர்!" என்று கம்பீரமாக ஆடர் வந்தது அவர்டிருந்து, தீகைத்துப் போனார் காப்டன் ரகு.

விடுதலைப் புலிகள் இந்த ஒரு சீல வீராடி தயக்கத்தைப் பயன்படுத்திக்

கொள்ளத்தவறவில்லை. சேற்றிலும் கக்கியிலும் ஏறி இறங்கி அநாயசா மாகத் திரும்பிய அந்த ட்ரக் புயல் வேகத்தில் காடுகளுக்குள் புகுஞ்சு மறைந்தது. போவதற்கு முன் தீயா கேசன் கர்னலை நோக்கி வீசிய அந்த நன்றிப் பார்க்கவே இது.....?

சதீர்ச்சிங் தலையைச்சுத்தார்... "நோ நாட்ட... நென்... அவர்கள் அறுபது குழந்தைகளைக் காப்பாற்றவே வெளியே வந்தவர்கள். அவர்களைச் சுட்டு வீழ்த்துவது யுத்த தர்மா காது. அவர்கள் தப்பித்து ஒடப் பத்து நிதிடம் கொடுங்கள்."

எதிரே வெடித்துப் பள்ளயன் அந்தப் பாதையை கர்னல் சதீர் சிங்கின் ஜீப் கடந்தபோது. விடுதலைப்புலி கணகரத்தினத்தின் துண்டுக்கப்பட்டதை ஒன்று பிழிந்து போய் கிட்டத்து. சதீர்ச்சிங் தொப்பி யை எடுத்துவிட்டுத் தலைகுனிந்து வணக்கம் செலுத்தினார்.

வெடிச் சுத்தம் கேட்டுச் செய்வதறியாது தொலைவில் செஞ்சிலு வைச் சங்க பஸ் நின்றிருந்தது. அதனாகுகில் சென்று நின்ற ஜீப்பிலிருந்து இறங்கிய கப்டன் ரகு பஸ்ஸில் னுள் ஏறினார். குழந்தைகளை ஆதரவுடன் பார்த்து புன்னகைத்தார். முகத்தில் பயத்துடன் டிரைவர்..... மதர் ஜோஸ்பின்... பல குழந்தைகள் இன்னும் கைகளால் காதை கிறுக முடிக்கொண்டிருந்தன....." "ஒன்றும் பயமில்லை. தொடர்ந்து போகலாம்" அருகில் அமர்ந்திருந்த ஒரு குழந்தையின் தலையைக் கோதிவிட்டார் கப்டன்.

குழந்தைகளை ஏற்றி வந்த செஞ்சிலுவைச் சங்க பஸ் மெதுவாக அவர்களைக் கடந்து சென்றது. மீண்டும் குழந்தைகள் மெள்ள மெள்ளப்பாட ஆரம்பித்தார்கள்....."

"ட்விங்கிள்... ட்விங்கிள்... லிட் டில் ஸ்டார்....."

வானத்தில் நடசத்திரங்கள் மின்ன ஆரம்பித்திருந்தன.

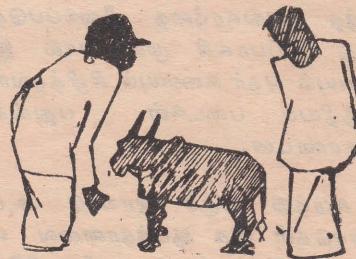

Mrs. டாமோடரன்

Mrs.டா: செல்லுக்கு டமில் என்ன டாவிங்.

Mr.டா: உங்களை நினைத்து அலுவதா சிரிப்பதா என்று தெரியவில்லை. செல்லுக்கு டமில் திருக்கணை.

Mrs.டா: தங்கியு டாவிங்.

கஞ்சன்: உங்களுடைய பசு என்னுடைய தோட்டப் பயிரை மேய்ந்து போட்டுது.

பால்காரன்: அதுக்கு என்ன செய்ய.....?

கஞ்சன்: பசுப்பால் தரோனும்!

இரு கையுடன் வராதே பல கையுடன் வா!

சென்னிமலை அண்ணாமலை ரெட்டியார் தினாமையிலேயே பெரும்புலமையுடையவராகவும் சிலேடையாகப் பேசுவதில் வல்லவராகவும் விளங்கினார். அவரது திறமையை நன்கு உணர்ந்தார் மருதயர் என்ற மன்னர். அதனால் தன் அரண்மனையிலேயே ரெட்டியாரைத் தங்க வைத்து அன்புடன் ஆதரித்து வந்தார்.

இளைஞரான ரெட்டியாரின் அருமை பெருமை தெரியாத அரண்மனைப் பணியாட்கள் அவருக்குப் போதிய மதிப்புத் தரவில்லை. சிறிய வன் தானே என்று ஏனான்மாகவும் நினைத்தனர்.

அவர் எண்ணேய் தேய்த்துக் குளிக்கும் பழக்கம் உடையவராக இருந்தார். ஒரு முறை அவருக்கு எண்ணேய் தேய்த்துவிடவந்த பணியாள் அவர் அமர்வதற்காகப் பலகை இடாமல் தரையில் அயரச் சொன்னான்.

இதைக் கண்ட ரெட்டியார் “நீ இரு கையுடன் வந்தால் எண்ணேய் தேய்த்துக் கொள்ள மாட்டேன். பல கையுடன் வா!” என்றார்

பணியாளுக்கோ ஒன்றும் புரியவில்லை. ‘எனக்கு இரு கைகள்தானே உள்ளன. இவரோ எண்ணேப் பல கையுடன் வரச் சொல்கிறாரே. என்னால் எப்படி முடியும்?’ என்று நினைத்த அவன் எண்ணேய் தேய்க்காமல் திரும்பினான்.

செய்தி அரசருக்கு எட்டியது. ரெட்டியாரை வரவழைத்த அவர், “ஏன் எண்ணேய் தேய்த்துக் கொள்ளவில்லை?” என்று கேட்டார்.

“வேலையாள் பலகையுடன் வராமல் இருகையுடன் வந்தால் எண்ணேய் தேய்த்துக் கொள்ள மறுத்துவிட்டேன்” என்றார்.

ரெட்டியாரின் சொல்லாற்றலை வியந்த அரசர். பணியாளைப் பலகை எடுத்துச் செல்லாததற்காகக் கடிந்து கொண்டார்.

அதன் பிறகு பணியாட்கள் ரெட்டியாரின் அறிவுத்திறமையை அறிந்து அவரிடம் மிகவும் மதிப்புடன் நடந்து கொண்டார்கள். (சிரிக்கின்திக்கசிலேடைகள் என்ற புத்தகத்தில் இருந்து)

புருக்கொடியஸ்	- பற்களுக்கு அப்பீயாசம் கொடுக்கும் ‘ரில்’ மாஸ்ர்
நுளம்பு	- நகர சபையின் ஆஸ்தான சங்கீத வித்துவான்.
தேங்கூடு	- ஊழல் இல்லா கூட்டுறவுச் சங்கம்.
பிறந்த தினம்	- மரண யாத்திரையின் மைல் கல்.
நெப்தலின் உருண்டை	- காப்பொத்தான் உருட்டி விளையாடும் பந்து.

ஆகையோடு பொம் அடி மத்தியில் மோசடி ஆகையோடு

உலக நாகரிகத்தை மேம்படுத்துவது தபால் சேவை. அந்த சேவை இலங்கையில் விஜயதுங்க ஆட்சியில் தபால் ஊழியனின் மோசடியால் மாசுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் ‘பொம்’ அடியால் வருந்துகிறார் களென்றால், மோசடியாலும் அல்லல்படு கின்றனர். டி.பி. விஜயதுங்க ஒரு காலம் தபால் மந்திரியாக இருந்தார் என்பது மக்கள் மனதில் பசுமையாக இருக்கின்றது.

தமிழர்கள்: புத்திசாலிகள், கணக்குப்பார்ப்ப வர்கள்; தந்திரமானவர்கள் குள்ளத்தனமானவர்கள்.

சிங்களவர்கள்: தாராள மனப்பான்மை; உபசரிக்கும்பண்பு; முற்கோபிகள். சட்ட சபையில் சேர் பொன். இராமநாதன் இனங்களை ஒப்பிட்டுப் பேசியது.

மக்கள் தேவையே எமது சேவை

எம்மிடம்

- ★ புதை வகைகள்
- ★ பாடசாலை உபகரணங்கள்
- ★ நுகர்ச்சிப் பொருட்கள்
- ★ இரும்புப் பொருட்கள்
- ★ கிருமிநாசீனிகள்

- * எமது கிராமிய வங்கியில் உள்ள சேமிப்பை பெருக்கி உங்கள் வாழ்வை வளமாக்குங்கள்
- * தினமும் காலையும் மாலையும் சுடச் சுட பாண். எமது கிளை நிலையங்களில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
- * புத்தார் பழைய வங்கிக் கட்டடத்தில் கூட்டுறவுச் சுவையகம் ஒன்றினை ஆரம்பித்து நியாய விலையில் தரமாகவும் சுவையாகவும் நல்லமுறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.
- * உங்கள் வீடுகளில் நடைபெறும் சிறப்பு வைபவங்களுக்கு கேக், ரோல், மிக்சர், லட்டு, கேசரி போன்ற பொருட்களை ஓடருக்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கூட்டுறவு சுவையகம்

அச்சுவேலி ப. நோ. கூ. சங்கம்.

கணித அற்புதங்கள்

வாசகர்களே! இவற்றை அறிந்திர்களா!

(1)

$$\begin{array}{rcl}
 1 \times 8 + & 1 & = 9 \\
 12 \times 8 + & 2 & = 98 \\
 123 \times 8 + & 3 & = 987 \\
 1234 \times 8 + & 4 & = 9876 \\
 12345 \times 8 + & 5 & = 98765 \\
 123456 \times 8 + & 6 & = 987654 \\
 1234567 \times 8 + & 7 & = 9876543 \\
 12345678 \times 8 + & 8 & = 98765432 \\
 123456789 \times 8 + & 9 & = 987654321
 \end{array}$$

(2)

$$\begin{array}{rcl}
 0 \times 9 + & 8 & = 8 \\
 9 \times 9 + & 7 & = 88 \\
 98 \times 9 + & 6 & = 888 \\
 987 \times 9 + & 5 & = 8888 \\
 9876 \times 9 + & 4 & = 88888 \\
 98765 \times 9 + & 3 & = 888888 \\
 987654 \times 9 + & 2 & = 8888888 \\
 9876543 \times 9 + & 1 & = 88888888 \\
 98765432 \times 9 + & 0 & = 888888888 \\
 987654321 \times 9 + (-1) & & = 8888888888
 \end{array}$$

தமிழ்

01. என்றும் இளமை குன்றாது இலங்குந்தமிழ்.
02. அன்று முதல் இன்று வரை அறியாத தமிழ்.
03. வானிலும் ஒன்கீய வண்டமிழ் மொழி.
04. ஊனினும் ஒளிர்வறும் ஒண்டமிழ் மொழி.
05. உனர்விலுக்குணர்வதாய் ஒளிர் தமிழ் பொழி.
06. மாந்தருக்கு இருக்கண்ணாய் வயங்கு நன் மொழி.
07. அமிழ்தென்று பெயர் பெற்ற அருமைத் தமிழ்.
08. ஆதீயில் உலகம் முழுவதும் உலவிய தமிழ்.
09. மன்னிய முவேந்தர் மடவளர்ந்த தமிழ்.
10. வானார்ந்த பொதியின் மிசைவளர்ந்த தமிழ்.
11. யாதொருபாகன் தந்த மதுரத் தீந்தமிழ்.
12. தழைத்தனி தோங்கும் தண்டமிழ் மொழி.
13. தானியல் சிறப்புறும் தனித் தமிழ் மொழி.

கர்ப்பிணியின் பசிப்பிணி

நன்றி; குறளியம்

.....

திருச்சியில் மணிக்கூண்டருகில் பட்டப்பகலில் 12 மணிக்கு நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சி. சித்திராமாத வெயிலில், கொதிக்கும் தரையில், பத்துமாதம் நிறைந்த ஒரு பிள்ளைத்தாய்ச்சி மகப்பேறு பெறும் நிலையில் மயக்கமிட்டுக் கிடக்கிறாள். அருகில் மூன்று குழந்தைகள். அடுத்து அவள் கணவனின் கவலைகொண்ட முகம். பெருங்கூட்டம் சூடிவிட்டது. காசுகள் குவிந்தன. சிறிது நேரத்தில் அவளும் மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்தாள். மக்களைவர்க்கும் ஒரே மகிழ்ச்சி. நானும் அவள் கணவனிடம் மெதுவாக அந்தப் பிள்ளைத்தாய்ச்சியை வீடு வரை அழைத்து வரச்சொன்னேன். அவளும் மிகவும் தொல்லைப்பட்டு வருந்தி மெதுவாக நடந்து வந்தாள். என் மனைவி அவளைக் கண்டதுமே கலங்கிப் பழைய சோறும், பழைய சேலையும் வழங்கினாள். அவளும் வாய் நிறைய வாழ்த் தினாள்.

நான் என் மனைவியிடம், “அவள் பிள்ளைத்தாய்ச்சி அல்லள்; வயிற்றில் துணிமுட்டை வைத்துக் கட்டியிருக்கிறாள்; எடு அதை” என்றேன். என் மனைவி நம்பவில்லை. பின் கட்டாயப்படுத்தினேன். எடுக்கப் போனாள். அவ்வளவுதான்! அவள் துள்ளியெழுந்து தன்னையும் தன் கணவனையும் மன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டு, உண்மையையும் ஒப்புக்கொண்டாள். மிகுந்த கட்டாயக்தின் பேரில் வயிற்றில் கட்டியிருந்த துணியையும் எடுத்துக் காட்டினாள். “பசிக் கொடுமையால் செய்த இத்தவறை மன்னியுங்கள்” என்றும் வேண்டினாள். அவளுக்கு அடிவிழும் என்று அனைவரும் நம்பினார்கள். ஆனால், நான் ஜந்து ரூபாயைப் பரிசாகக் கொடுத்தேன். என் மனைவி, “நான் தான் ஏமாந்து சேலையைக் கொடுத்துவிட்டேன். நீங்கள் தெரிந்திருந்தும் அந்த மோசக் காரிக்கு பணம் ஏன் கொடுத்தீர்கள்” என்று கேட்டாள். “நான் வழங்கியது அவளது நடிப் பிற்குரிய பரிசு” என்றேன்.

பின் முறைவல்

பெண் :- டாக்டர், நான் கொழுப்புக் குறைய எடுக்காத அப்ரியாசம் இல்லை, எடுக்காத மருந்தில்லை.

டாக்டர் :- ஒன்றுமே வேண்டாம். நீ இரத்த தானம் செய்.

தாய் எருமை :- ஸ்ரீஸ்ரீக்கு தழுமனாக்கிப் போட்டுது.

தந்தை எருமை :- மழுஷிலை நனைந்தது காணாது.

ஒருவர் :- தம்பி உண்ணுடைய பேப்பரைத் தா. வாசித்திட்டு தாறன்.

பெட்டிக்

கடைக்காரன் :- [ஆறுபெடியன்களும் அந்திய நூட்டிலை இருந்து நிறைய அனுப்புறாங்கள்; பேப்பர் கொம்பனி ஆரம்பியுங்கோ.

மரம் நடுகை

ஊக்குவிப்பாளர் :- நீ மரம் நடுவதை எப்படி ஊக்குவிக்கலாம்?

மற்றவர் :- ஒரு தென்னம் குருத்து தாங்க... தோரணம் கட்டுவதற்கு.

ஒருவர் :- பத்து லட்சம் கடன் வேணும்... ஆரெட்டை மாறலாம்.

மற்றவர் :- லட்சமெண்ட பேச்சு இப்ப தரகர் வாயில்தான்—அவரைக் கேட்டுப் பார்.

ஒருவர் :- ஆரை ஆச்சி திட்டுகிறாய்?
கடலைக்காறி:- இந்த சோழக்காற்றைத்தான். என்னுடைய சோளத்தை அளவிலீசிப்போட்டுது.

ஒருவர் :- தம்பி எப்படி ஜஸ்கிரிம் வீற்பனை?

விற்பவர் :- எங்கட வீயாபாரத்துக்கு மண் போடுதே இந்த சோழம்.

ஆசிரியர்:- கோயில் திருவீழு காலமாகையால் நான் வீட்டுப்பாடும் தரவீல்லை. ஒலிபெருக்கி உங்கள் படிப்பை குழுப்புது.

மாணவன் மற்ற

மாணவனுக்கு:- மச்சான் ஒலிபெருக்கியை கண்டுபிடித்தவனுக்கு சிலை எழுப்பவேணும்.

தாய் :- என்னமோன கருவாடாய் போனாய்?

மகன்:- இராணுவம் யாத்பெரும் வாறு வைய வெயிலை காயப்போட்டவங்க.

ஒருவர் :- ஏன் கோமாரியால் தபால் பொதி இறக்கவீல்லை.

மற்றவர்:- அது நல்ல சுபநேரம் பார்த்து இறக்கப் போயினம் போல, இப்பராகுகாலமாக்கும்.

ஒருவர் :- உங்கள் திருமணத்தைப் பார்க்க தெய்விக்கு திருமணம் போல இருக்கு.

மற்றவர்:- ஓம் நாங்கள் கோயிலில் காத லித்து திருமணம் செய்தது.

ଶ୍ରୀ ପ୍ରମାଣ କାଳେ ପାତା ଲୋକ

- ପାଦିନାଥ

- ପାଦିନାଥ

- ପାଦିନାଥ

ପାଦିନାଥ ପାଦିନାଥ ପାଦିନାଥ

- ପାଦିନାଥ

- ପାଦିନାଥ

- ପାଦିନାଥ

ପାଦିନାଥ ପାଦିନାଥ ପାଦିନାଥ

* கடகத்தோட வாறாய்..... சந்தையால போல

* இல்லயில்ல சோழனால.....

சோழன்! உங்கள் துணை!

- * நூல்வேலியிலும் -
- * நெல்லியடியிலும் -
- * மசாலையிலும் -

சோழனின் அரிசி வாணிப நிலையங்கள்

- * ராவகச்சேரி சங்கத்தானையிலும் -
- * நெல்லியடி வத்ரீசி சந்தீயிலும் -
- * ஃார். சௌலிங்கம்புளியடியிலும் -

சோழனின் அரைக்கும் ஆலைகள்

- ★ விருந்துக்கும் விட்டுத்தேவைக்கும் வாணிபருக்கும் சோழன்!
- ★ அர்சி, உழுந்து, மிளகாயை அரைத்திடுக்க சோழன்!

சோழன்! என்றும் உங்களுக்காக